

Mathijs Verboom
Vittali en de val van het Nieuwe Communisme

Personages: *John*, de Godfather van de Vittali's
Vinnie, zijn oudste zoon
Ramon, zijn jongste zoon
Duvall, de boekhouder van de Vittali's
Bennie, de fascist van twee hoog
Evita, de bloemiste van een hoog
De Congierge, begane grond
Ciao Bella, de vrouw van Vinnie
Quasimodo, rechterhand van Vinnie

Eerste deel:
Het sterven

Het huis van de Vittali's: de slaapkamer van John

(Het is schemerig. John ligt in bed en zwijgt. Zijn kinderen staan bij de muur en wachten af. Duvall is ook in de kamer. Hij zingt zachtjes.)

Vinnie Zou hij al..?

Ramon Sterven vraagt geduld. Heb geduld Vinnie.

Vinnie John? Hoor je me? Kun jij me vertellen wanneer je gaat? Ik heb afspraken.

Ramon Vinnie.

(John wenkt Vinnie.)

John Ik heb een lang leven gehad. Ik ben aan mijn eind. Maar met mijn gehoor is niets mis. Mijn oren zullen niet sterven. Ze blijven luisteren, ook na mijn dood. Vergeet dat niet. Pas op je woorden, ook als ik gestorven ben.

(Hij wenkt Duvall.)

John Haal de...

(Duvall knikt en gaat de kamer uit. John pakt Vinnie vast.)

John Ik heb het bedrijf groot gemaakt. Met niets ben ik begonnen, toen ik hier aankwam, in dit koude land. Ik heb de veger aanzien gegeven. De mensen vertrouwen ons. Als ze mij zien denken ze: daar is John, de vader van de vegers, hem kunnen we vertrouwen. Maak mijn naam niet te schande, Vinnie. Houd hem schoon. Het werk van zichzelf is zwart genoeg. Zorg dat de familie gezuiverd blijft.

Vinnie Ja ja.

(Duvall komt binnen met een boekwerk.)

Vinnie Eindelijk.

(Duvall geeft het boekwerk aan Vinnie. Die grist het uit zijn handen en begint het door te bladeren.)

John Ik geef je de geschiedenis, Vinnie.

Vinnie Zijn dit de contracten? Waar moet ik tekenen?

John Mijn memoires, de vrucht van een zwaar leven. Jarenlang, elke avond na het werk, als je moeder, God hebbe haar ziel, jullie in bed deed, schreef ik de geschiedenis op van onze familie, de geschiedenis van de schoorsteenveggers. Zorg dat die geschiedenis bewaard blijft voor het nageslacht, Vinnie.

Vinnie Memoires?

John Meer krijg je niet. Wie de geschiedenis heeft is verzadigd. Lees het verleden en leer ervan.

Vinnie Vader, ik...

(John hoest en maakt een afwerend gebaar.)

John Weg, weg. Waar is Ramon?

Ramon Hier.

John Kom dichterbij.

(Ramon doet wat hem gezegd wordt.)

John Dit kan mijn laatste adem zijn. Ik zie mijn beloofde land in de verte, mijn schoorsteenvegersdal, het Valle Vigezzo. Ik zie mijn familie, mijn grootouders, de oude Guisepe, mijn lieve omaatje Mina. God, de tomatensaus die zij maakte...

(Hij hoest. Ramon kijkt naar Duvall, maar die schudt het hoofd.)

John We kaarten in het Valle Vigezzo, we praten over de oude dagen, ik zal de rust vinden die ik zoek.

(Hij ziet Ramon.)

John Ik wil dat jij mijn taken overneemt.

Vinnie Wat?

John Ik wil rust op de daken.

Vinnie Ik ben de rust zelve.

John Jij bent de stilte voor de storm, Vinnie. Ik wil geen storm.

Vinnie Hij krijgt de macht en ik de memoires.

(John pakt de hand van Ramon en legt er een medaillon in.)

John Hou dit goed bij je. Het geeft geluk.

(Ramon opent het medaillon.)

John Er zit een takje in van mijn eerste veegbezem.

(Hij richt zich naar Vinnie.)

John Wij vegen de schoorstenen schoon met het hout van de geschiedenis. Onthoud dat Vinnie.

(John laat de hand van Ramon los en kijkt voor zich uit.)

John Op de daken eten ze polenta. Ze duiken de schoorstenen in en zingen. Hoor je dat Duvall, ze zingen op de daken, net als vroeger.

(John begint zachtjes te zingen: het schoorsteenvegerslied. “Ho freddo, ho fame, son piccinino, e tutto il giorno vo intorno e grido spazzacamino, spazzacamino.” Duvall valt in. Samen zingen zij tot John stilvalt en sterft. Duvall zwijgt en sluit de ogen van John.)

Het huis van de Vittali's: de hal buiten de slaapkamer van John.

(Quasimodo staat te wachten en neuriet. Vinnie komt naar buiten.)

Quasimodo Hoe is het gegaan?

Vinnie Slecht. Mijn vader, de lafaard, is naar het Valle Vigizzo gevlucht om mij te ontlopen en heeft Ramon zijn zegen gegeven. Mijn kleine broer wordt de leider van de vegers. En wat is mijn schrale troost: de geschiedenis. Wat moet een mens met geschiedenis?

(Hij geeft het boekwerk aan Quasimodo.)

Quasimodo Interessant.

(Quasimodo begint gretig te lezen.)

Vinnie Leer van het verleden, zegt hij. Maar wat heeft het verleden voor zin als er geen toekomst is? Mijn vader heeft mij mijn bestemming afgenomen. Jarenlang probeer ik op te klimmen naar de hoogste post. Tree voor tree kom ik dichterbij, door vriendelijk te zijn, door trouw en ijver te tonen, maar met het dak in zicht haalt Ramon mij in.

Quasimodo Het leven in boekvorm. Prachtig.

Vinnie Hoe moet ik mijn vrouw benaderen? Zij verwacht een succes, zij eist de overwinning. Ik heb haar beloofd haar het medaillon om haar nek te hangen. Zij heeft een mooie nek, geen rimpeltje te bekennen, egaal, als een meer op een windloze dag. Haar nek heeft zich voor mij uitgestoken, haar nek heeft mij gesteund bij het klimmen. Ik mag de nek niet teleurstellen. Ik verwacht een zoon, Quasimodo. Wat is een zoon zonder leider? Kinderen hebben voorbeelden nodig.

Quasimodo De geschiedenis kent geen einde, Vinnie. Ik ben er zeker van: jij wordt het volgende hoofdstuk. Jij wordt de nieuwe leider.

Vinnie Denk je?

(Quasimodo zwaait met de memoires van John.)

Quasimodo Wie de geschiedenis heeft, heeft de macht. De geschiedenis liegt niet.

(Ramon komt de slaapkamer uit, met achter hem Duvall. De broers staan tegenover elkaar, ongemakkelijk.)

Vinnie Gefeliciteerd.

Ramon Het werk wacht.

Vinnie Ja.

Ramon Duvall regelt de begrafenis.

Vinnie Jij zegt het. Jij bent de leider.

Ramon Noem mij niet zo, Vinnie.

(Ramon richt zich op Quasimodo.)

Ramon Je hebt het adres?

(Quasimodo, nederig, haalt een papiertje uit zijn zak.)

Quasimodo Het is een hele klus. Groot huis, drie verdiepingen, in jaren niet geveegd.
Wordt zeker een dag, als niet twee.

Ramon Goed. Ik zie jullie daar.

(Ramon gaat af met Duvall.)

Vinnie Hij gedraagt zich niet als leider.

Quasimodo Dat komt omdat hij er geen is.

Vinnie Wat heeft Ramon gedaan om de medaillon omgehangen te krijgen?

Quasimodo Niets. Hij is de hielentikker van Italië.

Vinnie Mijn adem zal langer zijn dan die van hem. Ik weet wat het is om klappen te krijgen.

Quasimodo We moeten gaan.

Vinnie Ga jij. Ik moet mijn vrouw spreken. Daarna kom ik.

(Ze gaan.)

Het huis van de Vittali's: de werkkamer van John

(Ramon en Duvall staan in de kamer.)

Ramon Is dit nu mijn rijk, Duvall? Ben ik de nieuwe koning? Het voelt niet goed.

(Hij kijkt rond.)

Ramon Als kind mocht ik hier nooit komen. Vinnie wel, die was de oudste. Vinnie zei dat hij aan het bureau had gezeten en dat hij zich belangrijk voelde. Ik voel mij niet belangrijk, Duvall. Het klopt niet dat ik hier sta. Vinnie hoort hier thuis, hij wil de leider zijn. Waarom heeft mijn vader mij niet met rust gelaten? Ik wil vegen, meer niet. Laat mij op de daken zitten en naar de stad kijken, daar heb ik genoeg aan.

Duvall (in het Italiaans) Je vader heeft het zo gewild.

Ramon Ik weet het. Zijn wil is wet. Ik kan hem niet meer tegenspreken. Daarvoor is het nu te laat. De rollen zijn omgedraaid. Ik houd van lezen, Vinnie niet. Laat mij de geschiedenis lezen. Dat doe ik met plezier. Als ik er maar geen deel van hoef uit te maken. Wat moet ik doen, Duvall? Moet ik de baas spelen? Moet ik Vinnie commanderen?

(Duvall schudt het hoofd.)

Duvall (in Italiaans) Wees jezelf

Ramon Dat is makkelijk gezegd. Ik moet een rol spelen, die ik niet verlang. Dat is de Italiaanse dwang, het wurgkoord van de traditie. Er is geen ontkomen aan. Ik ben de nieuwe leider, of ik wil of niet.

(Hij draait zich om naar Duvall.)

Ramon Wat kan ik doen om te ontsnappen. Zeg het me? Welke tunnel moet ik graven.

Duvall (In Italiaans) Heb geduld.

(Ramon zucht.)

Ramon Je hebt gelijk. Laten we gaan.

Het huis van de Vittali's: de slaapkamer van Vinnie en Bella

(Vinnie komt voorzichtig binnen. Hij zoekt zijn vrouw.)

Vinnie Ciao Bella, waar ben je?

(Als er geen reactie komt, wil hij rechtsomkeert maken. Dan komt zijn vrouw uit de badkamer, terwijl ze haar jurk schikt. Ze is acht maanden zwanger. Beiden schrikken als ze elkaar zien. Geen van beiden zegt iets. Ze staan en zwijgen. Uiteindelijk begint Bella te spreken.)

Bella Vinnie.

Vinnie Dat ben ik.

Bella Moet jij niet werken?

Vinnie Kom ik ongelegen?

Bella Waarom denk je dat?

Vinnie Ik wilde zien hoe het gaat, met de kleine.

Bella Hij schopt, maar als je tegen hem praat word hij rustig.

(Vinnie zet een stap naar voren, maar Bella deinst achteruit.)

Bella Wat ga je doen?

Vinnie Tegen hem praten.

Bella Oh, ja, natuurlijk.

(Vinnie gaat door de knieën en legt zijn hoofd op de buik van zijn vrouw.)

Vinnie Het spijt mij. Ik heb gefaald. Zonder het zelf te willen heb ik verloren. Ik reikte hoog, maar zonder resultaat. Mijn val heeft zich vandaag ingezet.

Bella Wat zeg je allemaal, Vinnie?

Vinnie Misschien had ik niet de baas moeten spelen over Ramon toen we klein waren.

Bella Heeft je vader...?

Vinnie Mijn zoon, mijn opvolger, de volgende tak aan de stamboom van de Vittali's, je vader schaamt zich. Vergeef mij.

(Vinnie gaat staan.)

Vinnie Hij schopt niet. Ik denk dat hij slaapt.

Bella Waarom heb je niet gevochten, Vinnie?

Vinnie Er was geen tijd om te vechten. Het ging te snel.

Bella Je hebt ons het leiderschap beloofd.

Vinnie Wat moet ik doen, Bella? Vader heeft beslist. Hij heeft alles geregeld en is daarna gevlucht. Zijn dood is de handtekening op het contract. Ramon is de leider. Zo zal het zijn.

(Vinnie pakt Bella vast.)

Vinnie Help me. Zeg me wat ik moet doen. Elke kans grijp ik aan. Ik wil mijn zoon de vader geven die hij verdient.

Bella Het is nog niet te laat.

(Vinnie streelt de buik van zijn vrouw.)

Vinnie Ik kan niet wachten tot ik hem in mijn armen mag sluiten. Zeg dat je voorzichtig bent. Er mag hem niets overkomen.

Bella Ik ben voorzichtig, Vinnie.

(Vinnie draait zich om.)

Vinnie Ik moet het dak op.

(Hij vertrekt. Zijn vrouw kijkt hem na. Als hij weg is zucht ze en gaat met haar hand onder haar jurk. Ze haalt een kussen tevoorschijn. De zwangerschap is verdwenen.)

Bella Het spijt me, Vinnie, het spijt me.

(Ze laat het kussen vallen en loopt weg.)

Het te vegen pand: de hal op de begane grond, voor het huis van de conciërge

(Evita, de bewoonster van één hoog praat met de conciërge van het pand. Die heeft, zoals altijd, haar kaplaarzen aan.)

Evita Ik vraag om uitstel, meer niet. Zodra ik het geld heb, betaal ik u.

(De conciërge schudt het hoofd.)

Evita Het lukt mij niet deze maand. Ik heb niets verkocht. De bloemen verwelken. Ik sta machteloos.

(De conciërge wijst naar de trap.)

Conciërge Zie je die trap?

Evita Wat is daarmee?

Conciërge Hoeveel treden heeft die?

Evita Ik weet niet hoeveel treden de trap heeft.

Conciërge Dan moet ik ze gaan tellen.

Evita Waarom geeft u mij geen uitstel? Ik ben altijd op tijd geweest met de huur.

(De conciërge kijkt plotseling naar Evita.)

Conciërge Jij mag van geluk spreken. Je woont op één hoog. Als de zondvloed komt heb jij alle tijd om het dak op te vluchten. Maar ik...

(Ze kijkt om zich heen.)

Conciërge De begane grond is niet de beste plek voor een zondvloed. Ik wil voorbereid zijn. Hij komt, dat is zeker. We zullen met zijn allen ten onder gaan.

Evita Ik hoef uw zondvloed niet. Ik heb genoeg aan de mijne.

Conciërge Wat?

Evita Help mij toch.

Conciërge Misschien heeft tweehoog bloemen nodig.

Evita Tweehoog laat niets van zich horen. Hoe vaak ik al op zijn deur heb geklopt. Hij geeft geen antwoord.

(Evita zucht.)

Evita Ik probeer mijn hoofd boven water te houden. U moet mij daarbij helpen.

Conciërge Ik moet treden tellen. Dat heeft prioriteit.

Evita Goed.

(Evita loopt boos de trap op.)

Conciërge Als je toch naar boven gaat, tel dan even.

(Evita negeert de conciierge en verdwijnt.)

Conciierge Wie geen manieren kent, verkoopt geen bloemen. Dat blijkt.

(Quasimodo komt binnen lopen.)

Quasimodo Ben ik de eerste? Waar zijn de anderen?

Conciierge Welke anderen?

Quasimodo Zit ik wel goed hier?

(Hij kijkt op zijn briefje.)

Quasimodo Ja, het juiste nummer.

Conciierge Komt u voor bloemen?

Quasimodo Bloemen? Ik kom vegen.

Conciierge De vegers, eindelijk. We hebben frisse lucht nodig. De schoorstenen weigeren nog langer te trekken.

Quasimodo Ik begrijp niet waar de anderen blijven.

Conciierge Zijn zij vaker te laat?

Quasimodo Helaas. Stiptheid is de Vittali's vreemd. Vegen kunnen ze, begrijpt u mij niet verkeerd, maar aan de tijd hebben ze geen boodschap. Het zijn Italianen moet u weten. Ik niet. Ik heb Frans bloed. Fransen weten wanneer ze op tijd moeten komen.

Conciierge Wilt u een kop thee?

Quasimodo Dat sla ik niet af.

(Ze lopen de woning van de conciierge binnen. Quasimodo stoot met veel lawaai tegen een tafel.)

Het veegpand, tweede verdieping: huis van de fascist

(De fascist schiet overeind en spitst zijn oren.)

Bennie Wat was dat?

(Hij luistert.)

Bennie Vreemde stemmen. Een slecht teken. De zondvloed heeft een man in huis.

(Hij denkt na.)

Bennie De blinden zijn gesloten. Ik ben veilig. Hoe laat is het?

(Hij kijkt op zijn horloge.)

Bennie Rond het middaguur. Dat betekent: de zon klimmend, wolken misschien, stapelwolken. Regent het? Nee, geen regen. Dat is goed. Boeken branden slecht in de regen.

(Hij kijkt naar de deur.)

Bennie Ik heb de tijd. Mijn wachten wordt beloond. We zullen ons wreken op de zonde. De wereldorde zal herschapen worden.

(Hij maakt met zijn lippen en tong bewegingen alsof hij iets proeft.)

Bennie De zuiverheid. Hij smaakt zoet.

(Hij kijkt naar de geblindeerde ramen.)

Bennie Misschien moet ik naar buiten. Nee, te vroeg. Het gevaar moet geweken zijn.

(Hij hurkt en legt zijn oor op de vloer.)

Bennie Ik hoor haar ademen. Evita. De bloemen vergaan, maar zij blijft bloeien. Als ik in haar armen lig...

(Hij doet zijn ogen dicht en kust de vloer.)

Bennie Je kussen zijn vol splinters. Zo heb ik ze graag.

(Hij omhelst de vloer.)

Bennie Kus mij Evita. Ik zal voor je zorgen.

Het veegpand: begane grond: de woning van de concierge

(Quasimodo zit op een stoel die op de tafel is gezet. Hij kijkt rond. Alle spullen van de concierge zijn opgestapeld.)

Quasimodo Gaat u verhuizen?

Concierge Nee. Ik wacht op de zondvloed.

Quasimodo Oh.

(Hij kijkt over de tafel naar de grond. Even lijkt hij bang, maar dan vermant hij zich. De concierge komt binnen met thee. Ze loopt over kastjes en stoelen naar Quasimodo toe.)

Concierge Je thee.

Quasimodo Ik zie het.

Concierge Wil je suiker?

Quasimodo Als het kan.

Concierge Het is een hele tocht terug naar de keuken.

Quasimodo Als het uitzicht zoet is, hoef ik geen suiker.

(Hij probeert verleidelijk naar de concierge te kijken, maar die ziet het niet. Ze gaat zitten. In stilte drinken ze thee.)

Concierge De anderen nemen de tijd.

Quasimodo U moet ze maar vergeven. Ze hebben het druk. Sinds Ramon de taken heeft overgenomen...

(Hij zwijgt even.)

Quasimodo Ik had beloofd mijn mond te houden.

Concierge Is er iets mis?

(Hij kijkt naar de concierge.)

Quasimodo De zaken gaan slecht. Het bedrijf is in rouw. We hebben geen leider meer.

Concierge Een schip zonder stuurman is ten dode opgeschreven.

Quasimodo Ik weet het.

Concierge Dit huis is mijn schip. Ik leid het met strakke hand. Als de zondvloed komt, ben ik voorbereid. Kijk maar rond. Ik heb van alles twee. Twee kandelaars. twee tafels, twee stoelen. Als het tij is gaan zakken heb ik alles in huis om een nieuw leven op te bouwen.

(Quasimodo valt op zijn knieën en pakt de hand van de concierge.)

Quasimodo Leid mij, alstublieft. Het is donker. Ik zie niets. Vertel mij welke kant ik op moet. Ik smeed u, leid mij.

(Ramon komt binnen, met achter hem, Duvall.)

Ramon Quasimodo, wat doe jij op de tafel?

Quasimodo Ik wacht op de zondvloed.

Ramon Kom eraf. We moeten aan het werk.

Concierge Jullie zijn laat.

Ramon We hadden een sterfgeval. Maar het werk gaat door. De schoorsteen moet blijven roken. Quasi, jij gaat mee naar boven.

Quasimodo Wat?

Ramon Het dak op. Ik moet de schoorstenen zien.

(Quasimodo kijkt naar de concierge en staat dan zuchtend op.)

Quasimodo Hoe hoger hoe beter, zegt Vinnie altijd.

Ramon Duvall, jij blijft hier. Als mijn broer komt, stuur hem omhoog.

(Duvall knikt. Ramon en Quasimodo lopen de trappen op. De concierge snelt achter ze aan.)

Concierge De tredes...

(Ze blijft staan.)

Concierge Te laat.

(Dan draait ze zich om naar Duvall.)

Concierge Wil je thee?

Het veegpand: tweede verdieping: de woning van de fascist

(Evita staat voor de deur van de fascist met in haar handen een bos lelies. Ze klopt aan.)

Evita Hallo? Is daar iemand?

(Er komt geen antwoord.)

Evita Bennie, ik weet dat je er bent. Ik hoor je lopen boven mijn hoofd. Je loopt veel.

(Ze klopt weer.)

Evita Kom tevoorschijn. Ik heb je hulp nodig.

(De stem van Bennie klinkt.)

Bennie Verdwij.

Evita Nee.

(De deur gaat open, en Bennie verschijnt. Hij is agressief.)

Bennie Je hoort hier niet. Ga naar waar je vandaan komt. De eerste verdieping, dat is je plek.

Evita Ik heb bloemen voor je.

(Bennie kijkt naar de bos in haar handen.)

Bennie De dood staat voor mijn deur. Ze wil mij met huid en haar opeten.

(Hij schreeuwt.)

Bennie Verdwijn zeg ik.

(Er klinken voetstappen beneden op de trap. Bennie schrikt hevig en trekt Evita met geweld naar binnen. Hij gooit de deur dicht en houdt haar vast.)

Bennie Ssst.

(Doodstil luisteren ze allebei in wat een innige omhelzing lijkt. Buiten komen Ramon en Quasimodo de trappen oplopen. Ramon zwijgt. Quasimodo mompelt in zichzelf.)

Quasimodo Ik houd van hoogtes, ik houd van hoogtes.

(Als ze voorbij zijn laat Bennie Evita los.)

Bennie Je moet weg. Je komt van buiten. Je brengt het licht. Dat is onaanvaardbaar. Het moet hier donker blijven.

(Hij luistert aan de deur.)

Bennie Ze zijn op zoek naar ons. De onzuiveren hebben de wereld. We moeten wachten op de terugkeer van de zuiverheid. In stilte.

Evita Ik ga.

(Bennie knikt en doet de deur voor haar open. Buiten draait Evita zich naar Bennie om.)

Evita Ga eens wandelen. De frisse lucht zal je goed doen. Het is verstikkend daarbinnen.

(Evita duwt hem de bos bloemen in zijn handen.)

Evita Hier. Die kan je wel gebruiken.

(Ze draait zich om en loopt weg. Bennie blijft achter en kijkt naar de bloemen. Hij stopt zijn gezicht in de bloemen en snuift de geur op.)

Bennie Evita.

(Dan laat hij ze op de grond vallen.)

Bennie Nee.

(Hij sluit de deur.)

Veegpand: derde verdieping: het dak.

(Ramon staat op het dak en kijkt omhoog. Met zijn hand rijkt hij naar de hemel. Quasimodo is bij de trap blijven staan en houdt de leuning vast.)

Ramon De wolken, ik kan ze aanraken.

(Hij kijkt naar beneden.)

Ramon We hebben het beste uitzicht van de stad. Dat mogen we niet vergeten.

(Hij draait zich om naar Quasimodo.)

Ramon Hoe is het met Vinnie?

Quasimodo Goed, goed.

Ramon Hij is teleurgesteld.

Quasimodo Vinnie is blij voor je.

Ramon Die indruk maakt hij niet.

Quasimodo Wat wil je Ramon? Wil je praten? Dat kan ook beneden.

(Ramon kijkt weer naar beneden.)

Ramon De mensen op straat zien ons niet. Ze hebben geen idee dat wij hier zijn. Dat houdt ons in leven. De onzichtbaarheid.

Quasimodo Het waait te hard. Vegen gaat niet vandaag.

Ramon We vegen. Of het waait of niet.

Quasimodo Jij zegt het.

(Ramon pakt Quasimodo stevig beet.)

Ramon Ik heb hier niet om gevraagd Quasimodo. Het leiderschap is mij opgelegd.

Quasimodo Dat weet ik, Ramon. Laat mij los.

Ramon Jij bent goed met Vinnie. Zeg mij. Ik wil geen ruzie.

Quasimodo Vinnie legt zich neer. De wil van John is wet. Dat weet Vinnie. Hij is een redelijk mens.

Ramon Zo ken ik hem niet.

Quasimodo Jij moet niet slecht denken van Vinnie. Hij praat altijd goed over je. Dit verdient hij niet.

Ramon Ik mis John.

Quasimodo Als je het leiderschap als last ervaart, leg het neer. Er zijn er genoeg die de last willen dragen.

(Ramon laat Quasimodo los.)

Ramon Het is mijn plicht. Die heb ik te vervullen.

Quasimodo Vraag Vinnie je te helpen. Vinnie helpt graag.

(Ramon loopt weg en kijkt naar beneden.)

Ramon Ze zeggen dat de val zacht is. Je laatste herinneringen zijn het kussen dat je opvangt.

Quasimodo Ik aard hier niet. Ik heb een dak boven mijn hoofd nodig.

(Ramon draait zich om en wijst naar boven.)

Ramon Daar is je dak.

(Hij gaat op de grond zitten.)

Ramon We wachten op Vinnie. Zonder Vinnie wordt er niet geveegd.

(Quasimodo zucht.)

Quasimodo Goed. Dan wachten we.

Het veegpand: begane grond: woning van de concierge

(Duvall is bezig met berekeningen. Een lege kop thee staat naast hem. Papieren liggen uitgespreid op tafel. De concierge staat naast hem en kijkt mee.)

Concierge Ik begrijp de vegers. Jullie zoeken het hoogste punt op, net als ik. Jullie kennen geen hoogtevrees, omdat jullie het belang van de top kennen. Jullie weten dat de zondvloed zal komen. Het is een kwestie van dagen, uren misschien, voordat het hier onder zal stromen. Daarom heb ik mijn laarzen aan. Om het noodlot voor te zijn.

(Duvall geeft haar de rekening.)

Duvall (in Italiaans): Hier is de rekening.

(De concierge verstijft.)

Concierge Wat?

Duvall (in Italiaans): De rekening.

Concierge Dat klinkt als een liefdesverklaring.

(Ze neemt de rekening aan.)

Concierge Jij bent Italiaans.

(Duvall knikt.)

Concierge Ik houd van Italië. Het heeft de vorm van een laars. Ook Italië is voorbereid.

(Ze begint als een bezetene te praten.)

Concierge Ik ben nooit in Rome geweest. Hoe is het daar? Ze zeggen dat het geloof in Rome huist. Dat de beelden in het Vaticaan tien meter hoog zijn. Dat is goed. Als de zondvloed komt blijven ze met hun hoofd boven water.

(Ze zwijgt.)

Concierge Sorry. Ik praat veel. Taal is voor mij een rivier die overstroomt. Er is geen houden aan.

(Vinnie stormt binnen.)

Vinnie Waar is hij

Concierge Wie?

Vinnie Ramon, waar is Ramon?

(Duvall wijst naar boven.)

Duvall (in Italiaans): Het dak op.

Vinnie Ik wist het.

(Vinnie rent de trappen op. De concierge en Duvall kijken hem na.)

Het veegpand: derde etage: het dak

(Ramon zit nog altijd. Quasimodo is heen en weer aan het lopen.)

Ramon Ga zitten, Quasi, je bent onrustig.

Quasimodo Dat zie je verkeerd, Ramon. Mijn wandelen is een teken van kalmte.

Ramon Dit is de Notre-Dame niet, Quasimodo. Met de hoogte valt het best mee.

(Quasimodo wijst priemend in de richting van Ramon.)

Quasimodo Denk niet te makkelijk over angsten, Ramon. Want ze zullen zich tegen je keren. Hij die geen vrees kent, zal gevreesd worden, en uiteindelijk boeten.

Ramon Ik ben ook bang, Quasimodo. Je bent niet de enige.

Quasimodo Jij hebt geen reden om bang te zijn. Je bent de leider.

Ramon Dat is waar ik bang voor ben.

Quasimodo Dat begrijp ik niet.

(Vinnie stormt het dak op. Als hij Ramon ziet, staat hij stil en probeert nonchalant te kijken.)

Quasimodo Eindelijk, Vinnie, je bent er.

Vinnie Hallo Ramon.

Ramon Hallo Vinnie.

Vinnie Hoe bevalt het leiderschap?

Ramon Goed. Dank je. Je bent laat.

Vinnie Ik werd opgehouden.

Ramon Tijd kost geld.

Vinnie Ik zie dat je je al als een leider begint te gedragen.

Ramon Ik wil geen ruzie, Vinnie.

Vinnie Dat hoeft niet. Ik ben rustig.

Ramon John is dood.

Vinnie Ik weet het, Ramon. Ik was erbij.

Ramon We moeten de kalmte bewaren.

Vinnie Dat is goed.

Ramon Welke verdieping wil je doen?

Vinnie Ik schik me.

Ramon Als jij de tweede neemt, doe ik de eerste.

Vinnie Uitstekend.

Ramon Gaat het, Vinnie?

Vinnie Het gaat, Ramon.

(Vinnie keert zich naar Quasimodo.)

Vinnie Jij hebt mijn geschiedenis.

Quasimodo Ja, dat klopt.

Vinnie Geef hier.

Quasimodo Natuurlijk Vinnie.

(Quasimodo geeft Vinnie de memoires van John. Vinnie kijkt naar Ramon.)

Vinnie Wie de geschiedenis heeft, heeft de toekomst, zeggen ze.

(Hij draait zich naar Quasimodo.)

Vinnie Kom je?

Ramon Nee. Quasi blijft hier.

Vinnie Ik begrijp het.

(Vinnie vertrekt. Quasimodo draait zich om naar Ramon.)

Quasimodo Waarom? Ik wil mee met Vinnie.

Ramon We hebben iemand nodig op het dak.

Quasimodo Vraag Duvall.

Ramon Duvall is beneden.

(Ramon loopt naar de trap.)

Ramon Ik vertrouw je, Quasi. Beschaam mijn vertrouwen niet.

Quasimodo Daar ben ik de persoon niet naar.

Ramon We zijn zo terug.

Quasimodo Goed. Geen probleem.

(Ramon verdwijnt. Quasimodo kijkt hem na.)

Quasimodo Ik waarschuw je, Ramon. Hoogmoed komt ten val.

(Hij kijkt over de rand maar deinst terug en doet zijn ogen dicht.)

Quasimodo Sterk blijven nu. Rustig ademen. Dit kan je. Je houdt van hoogtes.

(Hij doet zijn ogen open. Er straalt angst uit.)

Quasimodo Help mij. Alsjeblieft, help mij.

Het te vegen pand: de tweede verdieping: huis van de fascist.

(Vinnie komt aanlopen. Hij ziet de bloemen.)

Vinnie Nog een sterfgeval.

(Hij klopt aan. Er komt geen antwoord.)

Vinnie Niet nu.

(Hij slaat harder.)

Vinnie Doe open.

(Hij begint met beide vuisten op de deur te slaan.)

Vinnie Geef mij...het...leiderschap.

(Bennie doet de deur open.)

Bennie Mussolini, waar bleef je?

Vinnie Wat?

Bennie We hebben weinig tijd. Kom verder. We moeten praten.

Vinnie Ik kom vegen.

Bennie Dat klopt.

(Vinnie loopt het huis in.)

Bennie We gaan de wereld schoonvegen.

Vinnie Waar is de kachel?

Bennie Heb je het koud, Benito? Ik zal hem hoger zetten.

Vinnie Dat hoeft niet. Ik ben zo klaar.

(Vinnie loopt naar de kachel toe. Bennie doet snel de deur dicht.)

Bennie Voorzichtig. Ze volgen ons.

Vinnie Moet je toch zien. Wat een smeerboel.

(Vinnie legt de memoires op de grond, zet de kachel uit en begint het ding uit elkaar te halen.)

Bennie Je hebt lang op je laten wachten, Benito.

Vinnie Ik werd opgehouden. Mijn vrouw is zwanger. Zij verwacht een zoon. Ik heb hem beloofd de nieuwe leider te worden.

Bennie Samen zullen wij de wereld opschudden, als een muffe deken.

(Vinnie probeert de kachel los te maken van de schoorsteen. Dat gaat moeilijk.)

Vinnie De roet is vastgekoekt. Er is geen lucht meer in deze kamer. Alle zuurstof is opgestookt.

(Hij slaat op de kachel.)

Vinnie Wat moet ik doen? Wat moet ik doen?

(Hij staat op.)

Vinnie Op deze manier kan ik niet werken.

Bennie Dat begrijp ik.

Vinnie Ik heb duidelijkheid nodig.

Bennie Wacht.

(De fascist rent weg en komt met papieren terug.)

Bennie Ik geef je duidelijkheid, Benito. Ik heb mij erin verdiept. Als een mens moet wachten houdt hij tijd over. Ik heb de strategie uitgeschreven. We zullen de zuiverheid terugbrengen in de wereld.

(Vinnie bukt zich weer tot bij de kachel.)

Vinnie Dat is het probleem. De schoorsteen is verstopt. De warme lucht kan niet weg. *(Hij staat op.)* Het lukt niet. Ik moet gaan.

Bennie We gaan orde op zaken stellen. De wereldorde.

Vinnie Vandaag niet. Morgen misschien.

(Vinnie loopt weg. Bennie ziet de memoires liggen. Hij pakt ze op en snelt naar de deur.)

Bennie Je boek, Benito.

(Vinnie reageert niet maar loopt de trappen af. Dan slaat hij het boek open en begint te lezen.)

Bennie Een openbaring

Het veegpand: de eerste verdieping: de woning van Evita.

(De woning van Evita. Overal staan lelies. Evita komt binnenlopen met Ramon.)

Evita De kachel is daar. Ik heb hem niet aan. Ik ben bang voor vergiftiging. De conciërge heeft er al die jaren niets aan gedaan. Die vrouw, ze heeft geen mededogen. De redelijkheid staat machteloos tegenover haar. Met haar tredes, en haar zondvloed. Alleen met zichzelf bezig. Als het aan haar ligt worden de lelies mijn ondergang.

(Ze draait zich om naar Ramon.)

Evita Het spijt mij. Kan ik iets te drinken aanbieden?

(Ramon reageert afwezig.)

Ramon Nee.

(Hij blijft midden in de kamer staan en begint in het Italiaans te prevelen.)

Ramon *(in Italiaans)* Als ik moet bidden, bid ik. Als de heilige Maria mij kan helpen, zegen ik haar.

Evita Wat zeg je?

Ramon Niets.

(Hij kijkt haar aan.)

Ramon Ik zit graag op de daken. Ik kijk naar beneden en ik denk, hoe zal het zijn als ik zou springen? Hoe voelt het om te vallen? Die gedachte is mijn troost. De val troost mij.

(Hij loopt naar de kachel.)

Ramon Mijn vader is overleden.

Evita Wanneer?

(Ramon knielt neer.)

Ramon Vanochtend. Hij heeft mij benoemd tot zijn opvolger.

Evita Gecondoleerd.

(Hij opent de kachel.)

Ramon Vandaag is mijn eenzaamheid begonnen.

(Evita loopt voorzichtig op Ramon af.)

Evita Kan ik je ergens mee helpen?

Ramon Nee. Dit moet ik alleen doen.

(Hij streelt de kachel met zijn handen.)

Ramon Het vuur is gedoofd. De kachel brandt niet meer.

(Hij houdt een hand voor zijn ogen om zijn tranen tegen te houden.)

Ramon Ik mag niet breken, niet waar Vinnie bij is.

(Hij kijkt omhoog.)

Ramon John, help mij. Zeg mij wat ik moet doen.

Evita Wil je mijn bloemen?

Ramon Wat?

(Ramon gaat staan.)

Evita. Mijn lelies, je mag ze hebben, allemaal.

(Hij kijkt haar aan.)

Ramon Jij bent mijn val. Je troost me.

(Hij kust haar. Verrast laat ze het toe. Als hij klaar is, doet hij een stap naar achter.)

Ramon Het spijt mij.

(Evita schudt haar hoofd.)

Evita Voor spijt koop ik niets.

(Ze kust hem. Hij beantwoordt haar kus en geeft zich over. Ze omhelzen elkaar. Uit de verte klinkt het radeloze 'hoei' van Quasimodo.)

Het veegpand: derde verdieping: het dak

(Quasimodo staat op het dak en roept Hoei. Hij kijkt naar de trappegang.)

Quasimodo Als ze mij vergeten zijn dan...

(Hij stampvoet.)

Quasimodo Ik laat niet met mij spotten.

(Hij schrikt en kijkt om.)

Quasimodo De hoogte roept me. Ze wil dat ik dichterbij kom. Ik mag niet vallen. Ik ben geen veertje. De last van de wereld drukt zwaar op mij.

(Hij gaat op de grond liggen en luistert.)

Quasimodo Ik hoor niets. Waar is Vinnie.

(Hij staat op en roept.)

Quasimodo Hoei.

(Er komt geen antwoord.)

Quasimodo Hier zal Ramon voor boeten. Hij weet dat ik...

(Quasimodo verstijft.)

Quasimodo Wacht.

(Hij wankelt en grijpt zich vast aan de trappegang.)

Quasimodo De conciërge had gelijk. Dit huis schommelt als een schip. Het is de ark. Ik moet hier weg, voor ik val.

(Hij vlucht het dak af.)

Het te vegen pand: begane grond: de hal bij de woning van de conciërge.

(Vinnie en Duvall staan bij de trap.)

Vinnie Wat heb jij tegen John gezegd?

Duvall (in Italiaans) Niets.

Vinnie Je hebt hem aangeraden voor Ramon te kiezen. *(Hij gaat dichterbij Duvall staan.)* Ik snap het niet Duvall. Wij hebben elkaar altijd gemogen. Je hebt mij zien opgroeien. Ramon en ik hielden van je. Je was onze vriend.

(Hij gaat op de trap zitten.)

Vinnie Ik begin spoken te zien. Het spijt mij. Het is de onrechtvaardigheid. Ik ben de oudste. Ik heb het eerste recht.

(De conciërge komt vrolijk uit haar woning lopen. Als ze Vinnie ziet blijft ze staan.)

Conciërge Nu al klaar?

Vinnie Ik ga een andere keer verder.

Conciërge Waarom?

Vinnie Daarom. Val mij niet lastig met je vragen. Ga weg. We zijn bezig.

Duvall (in Italiaans) Hou je in, Vinnie.

Vinnie Dit pand staat op instorten. De kachels doen het niet, de schoorstenen zijn verstopt. Het is een wrak. *(Hij staat op.)* Ik ben weg hier. Ik heb meer te doen.

(Quasimodo komt de trap afrennen.)

Quasimodo Het gaat stormen.

(Hij pakt de handen van Duvall.)

Quasimodo Je moet mij helpen. Duvall. Jij hebt zeebenen. Het is niet te doen boven. De wind steelt al mijn woorden. Ramon hoort mij niet.

(Duvall knikt.)

Duvall (in Italiaans) Ik zal gaan.

Quasimodo Dank je.

(Duvall loopt de trappen op.)

Concierge Jij ook al beneden. Jullie zijn nauwelijks bezig geweest. Ik eis dat jullie doorgaan.

Quasimodo Wij gaan daar niet over. Vraag maar aan Ramon.

Concierge Waar is die?

Quasimodo De eerste verdieping.

(De concierge loopt de trappen op.)

Quasimodo Hoe is het gegaan op twee hoog?

Vinnie Ga weg. Ik wil niet met je praten.

Quasimodo Ik ben je vriend.

Vinnie Je hebt de kant van Ramon gekozen.

Quasimodo Waarom denk je dat?

Vinnie Je praat met hem. Jullie zitten samen op het dak. Dat is geen goede zaak. Ik dacht dat ik je kon vertrouwen.

Quasimodo Van mij kan je op aan, Vinnie.

Vinnie Dat hoor ik je vaker zeggen.

Quasimodo Bij jou meen ik het.

(Quasimodo pakt Vinnie bij een schouder.)

Quasimodo Denk niet kwaad over mij, Vinnie. Ik heb Ramon uitgehoord. Hij is ongelukkig over het leiderschap. De weg ligt voor je open. Ramon heeft het laatste zetje nodig, en het medaillon van John kan jou omgehangen worden.

(Vinnie kijkt Quasimodo aan.)

Vinnie Ik geloof je.

Quasimodo Gelukkig.

Vinnie We gaan. Ik heb tijd nodig om na te denken.

(Ze gaan.)

Het veegpand: de eerste verdieping: het huis van Evita.

(Ramon staat alleen in de huiskamer. Hij luistert.)

Ramon Het is stil. Waar is Vinnie? Quasimodo, zou hij...

(Ramon schudt het hoofd.)

Ramon Geen achterdocht tonen. Dat is een teken van zwakte.

(Hij pakt zijn jas, die over de kachel hangt.)

Ramon De schoorstenen, ik moet gaan.

(Evita komt binnen. Ze heeft twee glazen wijn in haar hand. Haar haar heeft ze los gedaan.)

Evita Wilde je gaan? Heb je nu al genoeg van mij.

Ramon Dat is het niet.

Evita Vergeet je bloemen niet als je weggaat.

(Ze drinkt een glas wijn leeg.)

Evita Een goed jaar.

(Ze kijkt naar Ramon.)

Evita Ik ben het gewend om verlaten te worden. Ga je gang. Je bent de eerste niet. Maar doe wel de deur achter je dicht. Anders tocht het zo.

(Ramon loopt op haar af.)

Ramon Ik blijf.

(Hij pakt het glas wijn af en drinkt het leeg.)

Ramon Je hebt gelijk. Een uitstekend jaar.

(Ze kussen. Dan wordt er hard op de deur geklopt. Het is de conciërge.)

Conciërge Meneer Vittali, bent u daar? Ik moet u spreken. Hallo, Ramon. Je heet Ramon toch?

(Evita fluistert.)

Evita Een mooie naam. Ik ben Evita.

Ramon Evita.

(Er wordt weer geklopt.)

Conciërge Jullie kunnen niet vertrekken zonder te werken. Ik betaal voor gedane arbeid. Hallo? Ze zeiden toch dat hij hier was. Ik hoor niets. Evita, ben je daar?

(Ramon wil naar de deur toegaan, maar Evita houdt hem tegen.)

Evita Laat haar. Ze gaat wel weg. Ze kan niet tegen stilte.

(Evita kust hem. Er wordt weer geklopt, onafgebroken. Opeens klinkt het zingen van Duvall in de verte. Het kloppen stopt abrupt. Evita kijkt op.)

Evita Wat is dat?

Ramon Duvall. Hij zingt. Als hij op het dak staat zingt hij.

(Samen luisteren ze, net als de conciërge buiten. Dan kijkt Ramon naar Evita.)

Ramon Trouw met mij.

(Evita glimlacht.)

Evita Wanneer?

Ramon Nu.

Evita Ik zal er over nadenken.

(Ze kussen. Op de trap klinken voetstappen van de conciërge die naar beneden loopt. Duvall zingt verder.)

Tweede deel:
De begrafenis

Het huis van de Vittali's: de woonkamer.

(Duvall is aan het zingen bij de kist van John. Quasimodo staat aan de kist, met naast hem Vinnie en diens op het oog hoogzwangere vrouw. Als Duvall klaar is begint Vinnie te spreken.)

Vinnie Waar is Ramon?

Quasimodo Ik weet het niet. Ik heb hem al dagen niet gezien. Hij is van de aardbodem verdwenen. Spoorloos.

Vinnie Hij hoort hier te zijn. Het is zijn verantwoordelijkheid. Zelfs Bella is hier, terwijl ze rust zou moeten houden. Welke last draagt Ramon bij zich dat hij denkt zich te kunnen laten excuseren?

Bella Het is ongepast.

Vinnie Mijn jonge broer moet het goede voorbeeld geven. Hij beschaamt het vertrouwen van zijn vader door niet op te komen dagen.

Quasimodo Het betekent niets voor hem, Vinnie. Hij is met andere zaken bezig. Het leiderschap heeft hem verblind.

Vinnie Ramon moet speechen. Ik heb niets voorbereid.

Duvall (in Italiaans) Ik ga hem halen.

(Duvall loopt weg. De anderen zwijgen.)

Vinnie Godverdomme.

Bella Vinnie. Je vader.

Vinnie Mijn vader hoort niets meer.

Quasi Wat ga je doen, Vinnie?

Vinnie Ik weet het niet.

(Hij slaat op de kist.)

Vinnie Rust in vrede, klootzak.

Bella Ze kunnen je horen Vinnie.

Vinnie Hij heeft mij belazerd. Jaren heb ik gedacht dat ik hem op zou volgen. Hij deed mij geloven dat ik...

(Hij draait zich naar Bella.)

Bella Blijf in mij vertrouwen, alsjeblieft. Ik heb vertrouwen nodig.

(Hij wil Bella omhelzen, maar die houdt hem af.)

Bella Twee kapiteins op een schip geeft onrust, Vinnie. Ik heb rust nodig. Voor het kind. Dat moet je begrijpen.

(Vinnie wijst naar de buik.)

Vinnie Schopt hij nog?

Bella Elke tien minuten. Hij lijkt op zijn vader.

Vinnie Gelukkig. Ik was bang dat...

Bella Wat Vinnie?

Vinnie Hij is zo stil. Als hij dood is, vergaat mijn wereld. Zorg ervoor dat je goed eet. Mijn zoon moet in leven blijven.

Bella Ik...ja...dat is goed.

(Duvall komt binnen.)

Vinnie En?

Duvall (in Italiaans) Niets.

Vinnie Dan beginnen we zonder hem.

(Vinnie gaat naar de kop van de kist en begint te spreken.)

Vinnie Dierbaren, vandaag zijn wij samen om John te herdenken, mijn vader, die de geschiedenis belangrijker vond dan het leven. Zijn dood is een zegen. Hij is eindelijk geschiedenis geworden.

Bella Vinnie. Hou je rustig.

Vinnie Ik zal hem missen. Ik heb veel aan hem te danken. Hij heeft mij het vak bijgebracht. Al die jaren aan de top, schoorstenen vegen tot ik erbij neerviel, maar het is allemaal voor niets geweest.

(Hij begint te schreeuwen.)

Vinnie Waarom veegt een mens schoorstenen als hij niet hogerop kan komen? Waarom wordt mij mijn eigendom ontnomen. Waarom ben je in de dood gevlucht, John? Was je bang voor mij? Ik heb voor je gezorgd. In je laatste dagen week ik niet van je bed. Is dat allemaal voor niets geweest? Ik had mijn tijd beter kunnen besteden.

(Hij kijkt om zich heen.)

Vinnie Wat doen al die lelies hier? Quasimodo, heb jij dat geregeld?

Quasimodo Nee, Vinnie.

Vinnie Ik houd niet van lelies. Ze zijn wit. De dood is niet wit. De dood is pikzwart, net als het leven.

(Hij kijkt naar Duvall.)

Vinnie Doe die lelies weg Duvall.

(Duvall schudt zijn hoofd.)

Duvall (in Italiaans) Het is traditie.

Vinnie Maar niet zoveel, Duvall. Het huis staat vol. We komen om in de bloemen. Doe de lelies weg.

(Duvall zwijgt.)

Quasimodo Doe toch wat Vinnie zegt. Je maakt de zaken alleen maar erger.

Vinnie Doe godverdomme die lelies weg. Ik wens geen lelies in dit huis. De dood heeft geen bloemen nodig.

(Ramon komt uitgelaten binnen.)

Ramon Ben ik te laat?

Vinnie Nee. Je bent precies op tijd.

Ramon Ik werd opgehouden.

Vinnie John verdient geen oponthoud.

Ramon Gaaf het Vinnie? Je ziet er moe uit.

Vinnie Met mij gaat het goed, Ramon. Bedankt dat je het vraagt.

Ramon Ik heb een mededeling.

Vinnie We zijn bezig onze vader te begraven, die niet geheel toevallig ook de jouwe is, Ramon. Mededelingen moeten wachten.

Bella Laat hem uitpraten, Vinnie. Misschien is het belangrijk.

Ramon Ik ga trouwen.

(Er valt een stilte. Ramon kijkt de anderen verrukt aan.)

Ramon Ik ben verliefd. (in Italiaans) De bliksem van amor heeft mij getroffen en mijn hart doen gloeien, datzelfde hart dat kort daarvoor nog tot stilstand wilde komen. Mijn bloed kookt weer en verschroeit mijn aderen. Ik ben gelukkig.

(De anderen zwijgen nog steeds. Quasimodo kijkt naar Vinnie. Dan loopt Ramon weg.)

Bella Vinnie, weet je wat dat betekent? Ramon heeft een vrouw. Een vrouw kan hem een kind schenken. Een kind van Ramon is de wettelijke opvolger. Vinnie!

(Ramon komt weer binnen, met aan zijn hand Evita. Evita kijkt de anderen ongemakkelijk aan.)

Ramon Dit is de vrouw die mijn val heeft opgevangen, die mijn gemoed heeft verlicht. Evita.

Evita Gecondoleerd.

Ramon Ze heeft mij haar bloemen geschonken en ik haar mijn hart. Dat leek mij een goede ruil.

(Vinnie grijpt enkele lelies.)

Vinnie Bedoel je deze bloemen?

(Hij smijt ze op de grond en schreeuwt.)

Vinnie Jouw Evita heeft de dood in huis gebracht. Zij is het verderf. Haar bloemen zijn de zonde. Ons huis is gebrandmerkt door de lelies. Hoe durf jij hier te komen met een onbekende vrouw. Hoe durf jij de begrafenis van onze vader te

verminken met jouw liefdesavontuurtjes. Hoe durf jij te trouwen terwijl de sluier van de rouw nog over ons huis hangt.

Bella Vinnie...

(Vinnie richt zich woest tot zijn vrouw.)

Vinnie Ik ben aan het woord. Er wordt gezwegen als ik praat.

(Hij wijst met een priemende vinger naar Evita.)

Vinnie Zij is de engel des doods. Zij heeft jou de verrotting geschonken. Je val is niet gebroken door de liefde, maar in gang gezet. Jij zal vallen, Ramon, zonder opgevangen te worden. Dat voorspel ik je.

(Hij vliegt Ramon naar de keel. Ze vechten. Duvall en Quasimodo proberen ze uit elkaar te halen. Dan valt Bella flauw.)

Bella Vinnie.

(Het gevecht stopt abrupt en Vinnie snelt naar zijn vrouw.)

Vinnie Niet het kind. Bella, Ciao Bella, zeg me dat het gaat, alsjeblieft.

(Hij schreeuwt naar Ramon.)

Vinnie Zie wat je gedaan hebt. Als mijn kind dit niet overleeft, zal ik het je niet vergeven, dat zweer ik je, op het graf van John. Verdwij. En neem de engel des doods mee.

(Ramon schudt zijn hoofd en begint te spreken.)

Ramon Mijn geluk zou een zegen moeten zijn. Mijn geluk zou geprezen moeten worden. Maar in plaats daarvan vind ik afgunst en haat. Jullie onthalen Evita als een doodsbloem, terwijl zij een zegen is. Wat heb ik misdaan om jullie wroeging te ontvangen? Is het mijn leiderschap, want daar heb ik niet voor gekozen. Ik ben een leider tegen wil en dank. Maar alles liever dan de man die mijn aanstaande vrouw niet ziet staan, die zijn eigen vrouw het zwijgen oplegt.

(Vinnie gaat staan en kijkt Ramon dreigend aan.)

Vinnie Jij moet oppassen, elk woord kan je einde betekenen.

Ramon Ik laat mij door jou niets meer zeggen Vinnie. Veel te lang heb ik mijn woorden een halt toegeroepen, voor de lieve vrede. Maar nu zelfs de vrede haatdragend is kan ik spreken. Ik breek met de traditie, omdat de traditie mij breekt. Ik heb genoeg van de traditie. Ik heb genoeg van Italië. Ik haat het Italiaanse geroddel, de Italiaanse maniertjes, het eten, de Italiaanse trots. De taal zingt terwijl de boodschap verdorven is. Wij zijn onze wortels kwijt,

Vinnie. Hoeveel kinderen wij ook verwekken, de stamboom is afgestorven. Het zal nooit meer goed komen. Het huis van de Vittali's is op sterven na dood.

(Hij loopt naar Evita toe en pakt haar hand.)

Ramon Ik zal mijn Evita trouwen, of de traditie het toelaat of niet.

(Dan lopen ze weg. Duvall volgt hen. Vinnie blijft staan en kijkt hen na, terwijl Quasimodo zich over Bella ontfermt, die overeind komt.)

Bella Vinnie, ons kind.

Vinnie Het komt goed, Ciao Bella, ik ben er. Ik ben er.

(Op straat, voor het huis van de Vittali's)

(Evita loopt met ferme passen weg. We horen de stem van Ramon.)

Ramon Evita. *(Evita blijft staan. Ramon komt aanlopen.)* Niet weggaan. Ik heb je nodig.

Evita We hebben ons vergist, Ramon. Wie trouwt, trouwt ook de familie. Jouw familie wil niet trouwen, niet met mij. Ik ben ongewenst. Maar ik laat mij niet degraderen. Zeg ze dat maar.

(Ramon loopt op haar af en kust haar.)

Ramon We trouwen en dan scheiden we van de familie. Ik beloof het je.

(Evita streelt zijn wang.)

Evita Laat mij met rust, Ramon. Ik heb mijn winkel, mijn bloemen. Meer heb ik niet nodig. Als je wil mag je een keer langskomen. Mijn kachel moet nog schoongemaakt worden.

(Ze loopt weg.)

Ramon Ik kom je halen. Of je wilt of niet.

(Hij kijkt hoe ze wegloopt. Duvall komt aanlopen.)

Duvall (in Italiaans) Ze is geschrokken.

Ramon Ik schaam mij, Duvall. Dit heeft John nooit gewild. Zijn twee zonen die vechtend over zijn kist rollen. Dat mag niet nog eens gebeuren. Ik ga met Vinnie praten.

Duvall (in Italiaans) Geef ze de tijd, Ramon. Vinnie is bij Bella.

Ramon Ik zal wachten. Iedereen moet op adem komen. *(Hij kijkt naar waar Evita is verdwenen.)* Maar trouwen zal ik. Zij is de ware.

Duvall (in Italiaans) Liefde laat zich niet dwingen.

Ramon Kom. We gaan wat drinken.

Duvall (in Italiaans) En de bruiloft?

Ramon Begin met de voorbereidingen. De bruiloft gaat door.

(Ze gaan naar binnen.)

Het huis van de Vittali's: de slaapkamer.

(Ciao Bella ligt op bed. Vinnie zit naast haar. Hij dept met een washandje haar hoofd.)

Vinnie Verkoeling.

(Hij legt het washandje op zijn eigen voorhoofd.)

Vinnie Ik heb verkoeling nodig. Het is de spijt, Bella. Mijn lichaam is doordrenkt van spijt. Tot in mijn hart voel ik mij schuldig.

Bella Nergens voor nodig, Vinnie. Het kindje maakt het goed.

Vinnie Wat heb ik gedaan? Gevochten met mijn eigen broer, mijn kleine broer.

Bella Hij vroeg erom.

Vinnie Vroeger vochten we ook. Het was een spel. Ik was de sterkste, maar Ramon won altijd. Als ik bovenop hem lag, draaide hij mijn vinger om, tot ik opgaf.

Bella Wie niet sterk is moet slim zijn.

Vinnie Ik wil met hem praten, hem mijn excuus aanbieden.

Bella Ramon is zondig geweest, Vinnie. Hij heeft op onrechtmatige wijze het leiderschap gekregen, terwijl jij er recht op hebt. Jij verdient het leider te zijn. Vergeet dat niet. Je krijgt een zoon. Doe het voor hem.

Vinnie Misschien kunnen we het leiderschap delen. Ramon is de kwaadste niet.

Bella Gedeelde vreugd is halve vreugd, Vinnie. Daar heeft niemand wat aan.

(Ze kreunt en krimpt ineen.)

Vinnie Gaat het.

Bella De kleine heeft pijn. Hij verdient beter dan een vader als stroman. Wie de top wil bereiken moet over lijken gaan.

Vinnie Dat is een misverstand, Bella. De top bereik je over tredes, niet over lijken.

(Hij kijkt haar aan.)

Vinnie Ik heb iemand ontmoet, in het veeghuis. Hij noemt mij Mussolini. Hij zegt dat we orde op zaken gaan stellen, dat we de wereld schoon gaan vegen.

Bella Dat is prachtig, Vinnie. Ga er naartoe. Elke hulp is welkom.

(Vinnie staat op.)

Vinnie Ik wil met Ramon praten. We zijn redelijke mensen. Samen komen we er wel uit.

(Hij vertrekt.)

Het huis van de Vittali's: de hal voor de slaapkamer

(Vinnie loopt naar buiten, waar Quasimodo staat te wachten.)

Quasimodo Vinnie, hoe is het met haar?

Vinnie Ze maakt het goed. De baby gaat het redden. Goddank.

Quasimodo Ik heb Ramon gezien. Zijn Evita heeft hem alweer verlaten.

Vinnie Dat is goed nieuws. Zo wordt het makkelijker voor mij om met hem te praten.

Quasimodo Waarover?

Vinnie Vrede. Ik kan mij geen ruzie meer permitteren. Mijn zoon moet in rust ter wereld kunnen komen.

Quasimodo Gooi de handdoek niet in de ring, Vinnie. Dan is alles voor niets geweest.

Vinnie Een wapenstilstand. Familieleden moeten elkaar respecteren.

Quasimodo Ramon is ieder respect verloren. Hij heeft de goede naam van de Vittali's te schande gemaakt. De ijle lucht van de top is hem naar het hoofd gestegen.

Vinnie Ik zal het goede voorbeeld geven. Tegen een oudere broer moet je op kunnen kijken. Blijf jij hier bij Bella. Ik ga Ramon zoeken. Als het misgaat, moet je mij meteen halen.

Quasimodo Goed.

(Vinnie vertrekt.)

Het huis van de Vittali's: de slaapkamer.

(Bella zit op bed als er geklopt wordt.)

Bella Binnen.

(Quasimodo verschijnt.)

Quasimodo Stoor ik?

Bella Je stoort.

Quasimodo Ik wilde je spreken.

Bella Het komt niet gelegen. Ik ben aan het bijkomen.

Quasimodo Ik vraag niet veel tijd.

(Hij loopt naar het bed.)

Quasimodo Vinnie heeft mij gevraagd op te passen.

Bella Ik heb geen oppas nodig.

Quasimodo Ik heb hem gezegd dat ik dat met liefde doe, met liefde, hoor je, Bella?

Bella Ik hoor het, Quasimodo

Quasimodo Wij hebben dezelfde belangen, Bella. We willen allebei Vinnie helpen. Het zou in ons voordeel zijn om samen te werken.

Bella Ga alsjeblieft weg. Ik sta op het punt te bevallen.

(Quasimodo laat zich voor het bed vallen en pakt de hand van Bella.)

Quasimodo Vinnie heeft geen aandacht voor je. Laat mij voor je zorgen. Ik houd van kinderen. Laat mij je beminnen.

Bella In je dromen.

Quasimodo Dat is goed. Als we nu gaan slapen, ben ik zo bij je.

Bella Ga weg, voordat Vinnie binnenkomt.

Quasimodo Ik blijf.

(Ze slaat hem.)

Bella Je gaat.

Quasimodo Goed ik ga.

(Hij loopt naar de deur en draait zich nog een keer om.)

Quasimodo Als je mij nodig hebt. Ik ben er voor je.

(Hij vertrekt.)

Het huis van de Vittali's: de woonkamer: bij de kist van John

(Duvall en Ramon staan met glaasjes drank in hun hand bij de kist van John.)

Ramon Het spijt mij, John. Het had niet mogen gebeuren. Ik weet hoe je er over denkt. Je vond het nooit leuk als Vinnie en ik aan het vechten waren.

Duvall (in Italiaans) Op John.

Ramon Op John.

(Ze drinken.)

Duvall (in Italiaans) We moeten het vegen nog afmaken.

Ramon Je hebt gelijk. Heeft ze al betaald?

(Duvall knikt.)

Duvall (in Italiaans) Tot op de cent nauwkeurig. Dat waardeer ik.

(Ramon pakt de arm van Duvall.)

Ramon Dank je, Duvall. Zonder jou waren we nergens.

(Hij kijkt weer naar zijn vader.)

Ramon Je ligt hier, John, maar je herinneringen zijn weg. Gelukkig heeft Vinnie de memoires. Daar moeten we het mee doen.

(Hij glimlacht naar Duvall.)

Ramon Misschien geef ik het leiderschap aan Vinnie.

Duvall (in Italiaans) Doe dat niet.

Ramon Ik zou hem er een plezier mee doen.

Duvall (in Italiaans) Niet alleen Vinnie.

Ramon Voor Evita heb ik alles over.

(Hij heft het glas.)

Ramon Op Evita, mijn Evita.

Het huis van de Vittali's: de hal voor de woonkamer.

(Vinnie staat voor de deur. Hij twijfelt.)

Vinnie Sterk blijven. Het is je eigen broer. Niets om bang voor te zijn.

(Hij klopt aan. Ramon doet open.)

Vinnie Ramon.

Ramon Vinnie, je bent er. Kom binnen. Drink wat met ons. Duvall.

(Ze komen binnen. Duvall geeft Vinnie een glas. Ze proosten.)

Ramon Op John. Moge zijn ziel de rust vinden die hij verdient.

(Ze drinken en kijken naar de kist.)

Ramon Weet je nog Vinnie, hoe we als kleine kinderen met John meemochten. Mama wilde niet, die zei: je moet wachten John, ze zijn te jong voor de hoogte, maar John zei: het is hun bestemming, ze zijn geboren om de trappen te beklimmen.

Vinnie Ik mis hem ook, Ramon. Er gaat geen dag voorbij dat ik niet aan John denk. We hebben alles van hem geleerd.

(Vinnie kijkt naar de kist.)

Vinnie Hij is te vroeg gestorven. Als hij alleen maar de geboorte van zijn kleinkind had meegemaakt. Dat zou genoeg zijn geweest.

(Vinnie kijkt naar Ramon.)

Vinnie Waar heb je haar leren kennen?

Ramon Evita? Vorige week, in het pand dat wij...

Vinnie Je bedoelt...

Ramon Op de eerste verdieping.

Vinnie Dat is beneden onze stand, Ramon. De Vittali's trouwen alleen met twee hoog of hoger. Bella woonde op zolder, toen ik haar ontmoette.

Ramon Ik heb geen problemen met de eerste verdieping.

Vinnie Het is te laag bij de grond.

Ramon Dat is een voordeel Vinnie. Je bent sneller beneden, als je valt.

Vinnie Ik heb je teken van goede wil ontvangen, Ramon. Daar wil ik iets tegenover stellen.

Ramon Welk teken?

Vinnie Je ziet af van het huwelijk. Daar ben ik blij mee. Het is het beste voor ons allen. Zij is geen partij voor jou. Ze brengt onrust in de familie.

Ramon Ik zie niet af van het huwelijk, Vinnie. Het huwelijk gaat door.

Vinnie Ik had gehoord dat...ik begrijp het.

(Vinnie drinkt.)

Ramon Ik wil vrede Vinnie, net als jij.

Vinnie Voor vrede zijn twee partijen nodig, Ramon. Ik ben bereid het leiderschap te delen, maar alleen als jij Evita opgeeft.

Ramon Dat kun je uit je hoofd zetten, Vinnie. Evita en ik gaan trouwen. En het leiderschap, dat behoort mij toe. Ik bepaal met wie ik het deel, niet jij.

(Vinnie zwijgt even en smijt dan zijn glas kapot op de vloer. Daarna loopt hij weg.)

Ramon Vinnie.

Duvall (in Italiaans) Laat hem.

Ramon Ik ga Evita zoeken.

(Duvall knikt. Ramon gaat weg.)

Het huis van de Vittali's: de badkamer.

(Ciao Bella staat voor de spiegel en houdt haar trui omhoog. Ze bekijkt haar buik die ontbloot is.)

Bella Zo mooi, en toch...

(Ze kijkt verschrikt op, alsof ze iets hoort, en luistert. Het is stil. Ze komt weer tot rust.)

Bella Het was niets.

(Ze kijkt weer naar haar buik.)

Bella Alle middelen zijn geoorloofd. Vinnie heeft het zelf gezegd.

(Ze kijkt zichzelf aan in de spiegel.)

Bella De eeuwige jeugd, zeggen ze. Het verval heeft jou niet aangevreten. *(Ze zucht.)*
Ik ben verrot van binnen. Afgestorven. *(Ze streelt haar borsten.)* Nooit zullen
jullie melk geven, nooit de zoete kindermond voeden.

(Ze laat haar trui zakken.)

Bella Hoever ben ik? Nog een maand. Ik moet maatregelen nemen.

(Ze praat weer tegen haar spiegelbeeld.)

Bella Dodgeboren lijkt mij het beste.

(Ze draait zich om en kijkt in het gezicht van Vinnie. Hij heeft haar al die tijd bekeken.)

Bella Vinnie, ik...

(Ze zwijgt.)

Vinnie Waar is mijn kind?

Bella Er is geen kind.

Vinnie Ik krijg een zoon.

Bella Je zult geduld moeten hebben.

(Hij loopt dreigend op haar af.)

Vinnie Jij hebt mij voorgelogen.

Bella Het was voor je eigen bestwil.

Vinnie Je hebt mij mijn zoon ontnomen. Waar is hij?

Bella Geef mij de macht, Vinnie, en ik geef jou een zoon. Samen staan we sterk. We zijn uit hetzelfde hout gesneden. Ik zal je steunen. Een man heeft een vrouw nodig die achter hem staat om hem op te vangen als hij valt.

Vinnie Nee.

(Ze omhelst hem en kust hem.)

Bella Laten we vrijen, lieve. Ik geef jou een kind. Maak mij zwanger. We zullen gelukkig zijn.

(Hij schudt haar van zich af.)

Vinnie Ik heb voor je gezorgd, je gedragen als je niet kon lopen, eten gekookt, je warm gehouden als de kou je uit je slaap hield. Je hebt beloofd mij een kind te schenken, een zoon met jouw lach en mijn ogen. Waarom doe je mij dit aan?

Bella Ik ben onvruchtbaar.

Vinnie Wat?

Bella In mijn buik groeit niets meer, Vinnie. Kinderen zijn een illusie. We moeten het van ons afzetten.

Vinnie Nee. Ik zal een zoon krijgen. Ik wil een voorbeeld kunnen zijn.

Bella Je bent een voorbeeld, Vinnie. Voor mij. Ik bewonder je. Ik steun je.

Vinnie Pak je spullen en vertrek, nu het nog kan. Ik heb werk te doen.

Bella Vinnie

(Ze wil hem opnieuw omhelzen, maar hij smijt haar op de grond.)

Vinnie Verdwijn, voor ik mijn vergelding zoek.

(Vinnie vertrekt. Bella blijft alleen achter. Ze trekt haar kleding recht en schreeuwt.)

Bella Ik laat mij niet de les lezen. Ik lees hier de lessen.

(Ze wacht op antwoord, maar Vinnie is weg.)

Bella Kom terug, Vinnie. Ik houd van je.

(Ze kijkt om zich heen.)

Bella Ik moet mijzelf redden.

(Van het nachtkastje pakt ze een schaar.)

Bella Ik zal je helpen, Vinnie. Je zal mij dankbaar zijn.

Het huis van de Vittali's: de woonkamer

(Quasimodo is met Duvall aan het praten.)

Quasimodo We lopen achter op schema, Duvall. Evita heeft alles in de war geschopt. We hebben verplichtingen. Huizen wachten om geveegd te worden. Waarom kan Ramon zich niet aanpassen? Waarom kan hij geen geduld hebben? Trouw zweert men tot aan de dood, dan kan het huwelijk best even wachten.

Duvall (in Italiaans) Liefde heeft haast.

Quasimodo Ik versta geen Italiaans, Duvall. Praat geen Italiaans tegen mij.

(Quasimodo loopt naar een stoel en gaat zitten.)

Quasimodo Ik word overal buiten gehouden. Ik loop achter de feiten aan, terwijl ik de feiten voor wil zijn. Ik wil de feiten kunnen bepalen. Als men niet wil dat ik het hoor, gaat men Italiaans praten, dat heb ik heel goed door. Niemand neemt mij hier in vertrouwen. Terwijl ik kan helpen. Het is onrechtvaardig.

(Vinnie komt binnenlopen.)

Quasimodo Vinnie, hoe gaat het? Ben je naar Bella geweest? Is ze gekomen van haar val? Vinnie?

(Vinnie schreeuwt.)

Vinnie Laat mij met rust. Ik moet nadenken, ik moet...

(Hij staat stil en zwijgt. Duvall en Quasimodo kijken naar hem.)

Vinnie Mijn zoon.

(Hij huilt.)

Quasimodo Is Bella...nee.

Vinnie Ik ben verloren. Alles is voor niets geweest. *(Vinnie draait zich om.)* Ik leg mijn lot in andermans handen. Ik ben willoos.

(Hij loopt weg.)

Quasimodo Vinnie, wat ga je doen?

(Boven in het huis klinkt een ijselijke gil.)

Quasimodo Bella. We moeten helpen.

Het huis van de Vittali's: de hal voor de slaapkamer.

(Duvall en Quasimodo komen aanrennen. Quasimodo bonst op de deur.)

Quasimodo Bella, Ciao Bella, doe open. We hebben het gehoord. Je moet naar een ziekenhuis. Je hebt bloed verloren, ongetwijfeld.

(Hij kijkt naar Duvall.)

Quasimodo Rivieren van bloed stromen door het huis.

(Er klinkt weer gegil. Quasimodo bonst op de deur.)

Quasimodo Laat ons je helpen het verlies te dragen. Je hebt steun nodig. Vinnie is weg. Hij kan het verlies niet aan en rent door de straten.

(Bella doet open.)

Bella Ik ben gebroken. Mijn kind is dood.

Quasimodo Je bloedt.

Bella Ik ben gewond, Quasi. Help mij.

Quasimodo Je ziet bleek. Je moet liggen.

Bella Duvall, haal Ramon voor mij. Ik moet hem spreken.

Quasimodo Ik haal hem. Duvall, blijf jij bij haar.

(Quasimodo gaat weg. Bella strompelt naar het bed, maar valt. Duvall snelt naar haar toe.)

Bella Vinnie heeft mij verlaten. Ik heb gefaald. Mijn zoon is weg. Duvall, jou kan ik vertrouwen. Zeg mij dat Vinnie terug komt. Ik heb hem nodig.

Duvall *(in Italiaans)* Hij komt. Wees gerust.

Bella Ramon heeft mijn kind gedood. Als hij Vinnie niet had... *(Ze krimpt ineen en kermt.)* Mijn buik. Ik heb pijn.

(Duvall tilt haar op.)

Bella Red mij Duvall. Ik wil gered worden.

Duvall *(in Italiaans)* De redding is nabij.

(Hij brengt haar naar het bed.)

Het veegpand: de trap naar de eerste verdieping.

(De conciërge is treden aan het tellen.)

Conciërge Twaalf, dertien, veertien. Zei ik veertien? Overnieuw. Één, twee...

(Ramon komt binnen.)

Ramon Heeft u Evita gezien?

Concierge Ben je daar weer. Het werd tijd. Wanneer gaan jullie verder?

Ramon Zo snel mogelijk. Dat beloof ik.

Concierge Aan beloftes heb ik niets.

Ramon Ik zoek Evita.

Concierge Ze is thuis. Ik heb haar net nog gezien.

Ramon Mooi.

Concierge Er bestaan duidelijke afspraken over bezoek in dit huis.

Ramon Ik houd mij aan de afspraken.

Concierge Zeg haar dat ze nog moet betalen. Ze wil niet naar mij luisteren.

(De concierge pakt Ramon bij de arm.)

Concierge Komt de stille ook?

Ramon Duvall? Als we het werk afmaken is hij er.

Concierge Ik hoor zijn zingen in mijn hoofd. Ik luister er graag naar.

(Ze gaat op de trap zitten.)

Concierge Van alles heb ik twee, maar zelf ben ik alleen. Misschien dat de stille...

Ramon Ik moet gaan. Sorry.

(Ramon loopt naar boven.)

Concierge Ik houd van de stilte. Eindelijk.

Het veegpand: eerste verdieping: het huis van Evita

(Ramon staat voor de deur van Evita.)

Ramon Evita. Ik ben het. *(Stilte.)* Je hoeft niet open te doen. Zo gaat het ook. Luister je? *(Hij wacht, maar Evita reageert niet.)* Ik zal je niet proberen over te halen.

Ik begrijp het als je niet wilt trouwen. Je hebt gelijk. We moeten niet overhaasten. Ik heb geduld. Ik wacht net zo lang tot je...

(De deur gaat open. Evita verschijnt.)

Evita Wat sta je daar toch. Kom binnen. Ik ben bezig met de voorbereidingen.

Ramon Wat?

(Ze loopt naar binnen. Ramon volgt haar.)

Evita Ik heb bedacht, het dak is de beste plek voor onze bruiloft. Het is hoog, dat lijkt mij een vereiste als je met een schoorsteenveger gaat trouwen. Ik heb het de conciërge al gevraagd. Zij vindt goed. Ik ben met je eens, dat we moeten opschieten. Morgen kunnen we terecht voor de bruidsjurk. Het lijkt mij het beste als we de taken delegeren. Nu jij de nieuwe leider bent, mag je de catering doen. Ik wil het beste Italiaanse voedsel en liters van de beste tafelwijn. Hoe zit het met de Italiaanse traditie, of gooien we die overboord? We moeten rekening houden met het weer. Als het regent hebben we tenten nodig, of zijn paraplu's genoeg? Met hoeveel is jouw familie in totaal? Ken jij iemand die ons kan huwen?

Ramon Duvall is bevoegd.

Evita Goed, zeg tegen hem dat hij zich voorbereid. Ik wil een toespraak, maar niet te lang, geen uur waarbij de helft van de familie al in slaap is gevallen voor we getrouwd zijn.

Ramon Daar hoef je bij Duvall niet bang voor te zijn.

Evita En wit, ik wil alles in het wit. Onze bruiloft moet zo wit zijn als mijn lelies. Maar eerst wil ik je familie spreken, een voor een. Waar zijn ze?

(Ramon kust haar hartstochtelijk.)

Evita De bruidegom mag de bruid niet zien voor het huwelijk.

Ramon Te laat.

(Ze kussen.)

Het veegpand: tweede verdieping: huis van de fascist

(De conciërge is treden aan het tellen. Ondertussen neuriet ze het lied van Duvall.)

Conciërge Vierenveertig. Dat zijn er meer dan ik dacht.

(Ze kijkt naar de deur van de woning van Bennie.)

Concierge Altijd thuis, maar nooit naar buiten. Niet gezond. Hij zal de zondvloed niet overleven.

(Vinnie komt de trappen oplopen.)

Concierge Je bent er ook. En de stille? Is hij beneden?

(Vinnie reageert niet.)

Concierge Waar is Duvall?

Vinnie Dood. Hij is dood.

Concierge Wat?

Vinnie Ik ben verloren.

(De concierge wankelt.)

Concierge Dood? Is de stille dood? Waarom?

(Ze zinkt neer op de trap.)

Concierge Een zondvloed zonder stilte. *(Ze staat op.)* Ik wil hem zien? Waar is hij?

Vinnie Thuis.

(De concierge rent de trappen af. Vinnie klopt op de deur. De stem van Bennie klinkt, schreeuwend.)

Bennie Wie is daar.

(De fascist doet open.)

Bennie Mussolini.

Vinnie Zeg mij wat ik moet doen.

Bennie Kom binnen

(Ze gaan naar binnen.)

Het veegpand: de begane grond: de hal voor de woning van de concierge

(Quasimodo komt aanrennen.)

Quasimodo Hallo?

(De concierge komt naar buiten, met haar jas aan.)

Quasimodo Ik moet Ramon spreken.

(De conciërge zoekt steun bij Quasimodo)

Conciërge Er is een moord gepleegd.

Quasimodo Hoe weet u dat?

Conciërge Ik zoek de stilte. Ik wil hem zien. Ik wil afscheid nemen.

Quasimodo Ik begrijp het. Een gepast zwijgen. Maar de dader zal boeten.

Conciërge De zondvloed is begonnen. Ik voel het. Zoek een hoog punt op. We gaan met zijn allen ten onder.

(De conciërge loopt naar buiten.)

Quasimodo De stilte.

(Hij luistert. Dan komen Ramon en Evita de trap aflopen.)

Evita We moeten de muziek regelen, en eten, wat eten we?

Ramon Polenta. Het voedsel van de vegerers.

(Quasimodo wijst naar Ramon en schreeuwt.)

Quasimodo Je hebt een moord gepleegd.

Ramon Wat bedoel je, Quasimodo? Omdat ik ga trouwen?

Quasimodo Bella, het kind, ze is...

Evita Nee.

Quasimodo Ze bloedt dood. We staan machteloos.

Ramon Weet Vinnie het?

Quasimodo Vinnie was erbij.

Ramon Dat vergeeft hij mij nooit.

Evita Waar is ze?

Quasimodo Thuis.

(Evita rent weg.)

Ramon Ga Vinnie zoeken.

(Ramon rent weg. Quasimodo blijft alleen achter.)

Quasimodo Ik ben moe, zo moe. De last word te zwaar. Ik kan het niet meer aan.

(Hij gaat zitten.)

Quasimodo Laat mij slapen. Alsjeblieft.

(Hij doet zijn ogen dicht.)

Quasimodo Ik kom eraan, Ciao Bella. Wacht op mij.

Het veegpand: tweede verdieping: het huis van de fascist

(Vinnie staat ongemakkelijk in de ruimte. Hij heeft het hoofd gebogen. Bennie komt binnen met de memoires.)

Bennie Ga zitten. Ik heb mij voorbereid.

(Vinnie gaat zitten. Bennie zwaait met de memoires. Hij begint als bezeten te praten.)

Bennie Dit is de oplossing. De memoires. Ik heb ze gelezen en ben verlost. In mijn handen ligt de waarheid. De woorden van de schoorsteenvegers zullen ons aan de top helpen. Wij zullen zegevieren, en het recht weer in eigen hand nemen.

(Hij schrikt op en luistert.)

Bennie Evita. Ze is weg.

Vinnie Ze gaat trouwen.

Bennie Evita? Ik...

(Hij lijkt van zijn stuk gebracht, maar hervindt zichzelf en smijt de memoires op tafel.)

Bennie We zullen een nieuwe partij oprichten, Benito, de vereniging van het Nieuwe Communisme. Deze memoires zijn ons manifest. Ik heb de route uitgestippeld. De führer deed het op dezelfde wijze. Via de politiek zullen wij onze heerschappij vestigen. Via de legale weg zullen wij de macht teruggeven aan de rechtmatige eigenaar. Een nieuwe partij, een nieuwe filosofie als vervanging voor de oude. De macht is aan ons, Mussolini, eindelijk. Leid de weg en de mensen volgen. We zullen de zuiverheid in ere herstellen. Weg met de zonde, weg met de zwartkijkers. Wij brengen het licht. De gordijnen kunnen dichtblijven, want de zon straalt van binnen uit. Wij zijn de verlichting.

(Hij zwijgt en kijkt naar Vinnie. Die denkt na en kijkt dan naar Bennie.)

Vinnie Waar moet ik tekenen?

Het huis van de Vittali's: de slaapkamer

(Bella ligt in bed. Duvall staat bij de deur.)

Bella Duvall, hoe lang ken jij mijn man?

Duvall (in Italiaans) Vanaf zijn jeugd. Ik ben met de Vittali's opgegroeid.

Bella Vinnie heeft een zacht karakter. Hij heeft geen kwaad in de zin. Nooit gehad. Hij verdient het om leider te zijn. Dat is zijn bestemming, als oudste zoon.

Duvall (in Italiaans) John heeft beslist.

(Ze probeert overeind te komen.)

Bella Duvall.

(Duvall helpt haar, maar zij klampt zich aan hem vast.)

Bella Je moet ons helpen, Duvall. Ramon is zichzelf niet. Hij waant zich boven iedere kritiek verheven. De begrafenis. Eerst te laat komen en dan die vrouw. Zeg mij Duvall. Is dat normaal?

Duvall (in Italiaans) Ik ga er niet over.

Bella Ik snap het. Jij staat tussen de partijen. Jij probeert objectief te blijven. Maar in deze familie is dat onmogelijk. Gebruik de middelen die je hebt Duvall. Overtuig Ramon dat hij de macht moet overdragen, om verder bloedvergieten te voorkomen. Dat is in het belang van iedereen. De Vittali's zijn ten dode opgeschreven als Ramon aan de macht blijft. Haat en afgunst zijn slechte raadgevers.

(Ze laat Duvall los en legt haar handen op haar buik.)

Bella Een uur geleden schopte hij nog, een uur geleden hadden wij hoop, waren wij gelukkig. Maar onze droom is veranderd in een nachtmerrie. Ik ben mijn zoon kwijt en mijn man. Dat verdien ik niet, Duvall.

(Er wordt aangeklopt.)

Bella Vinnie. Kom binnen.

(Evita komt binnenlopen.)

Bella Jij.

Evita Hoe gaat het met je? Je hebt hulp nodig? Is het ziekenhuis al gebeld. Zijn de bloedingen gestopt. Laat mij kijken.

(Evita wil de lakens openslaan, maar Bella duwt haar met geweld weg.)

Bella Verdwij. Je bent de zonde. Je hebt Ramon tot deze daad aangezet. Jullie zijn schuldig aan moord. Mijn zoon, mijn mooie zoon zal nooit het daglicht zien. Jullie hebben hem de schaduw ingedreven.

Evita Ik wil je helpen.

Bella Ga weg. Van jou heb ik geen hulp nodig. Help jezelf, voor het te laat is.

(Ze begint te roepen.)

Bella Vinnie, help mij.

(Ramon komt binnen.)

Ramon Bella, vreselijk, hoe is het gebeurd? Wanneer? Zeg het mij. Wat kan ik doen.

Bella Moordenaar. Je hebt mijn zoon vermoord. Ik zal het je nooit vergeven. Vinnie heeft mij aan de kant gezet. Hij geeft mij de schuld van de dood. Hoe krijg ik hem ooit nog terug?

Ramon Ik zal met hem praten.

Evita Je moet naar een ziekenhuis. Je bloedt dood.

Bella Laat mij doodbloeden, laat mij sterven. Nu mijn zoon is gestorven heb ik niets meer om voor te leven.

(Ze verbergt zich onder de dekens.)

Bella Verdwij, alsjeblieft, verdwij.

(Duvall, Ramon en Evita lopen de kamer uit.)

Het huis van de Vittali's: de hal buiten de slaapkamer.

(Ramon, Duvall en Evita staan in de hal en kijken elkaar aan.)

Evita Ze moet geholpen worden.

Ramon Ze vertrouwt ons niet. We moeten Vinnie vinden.

Duvall *(in Italiaans)* Waar zoeken we?

Ramon Overal. De straten, De huizen. Hij kan niet ver zijn.

(Hij kijkt naar Evita.)

Ramon Vind je het erg om hier te wachten, Evita? Als Bella iets overkomt...

Evita Ga.

(Ramon kust haar.)

Ramon Een witte bruiloft. Ik beloof het.

(Ze gaan. Evita blijft staan. Ze kijkt naar de deur.)

Evita Het is stil. Misschien slaapt ze.

(Ze draait zich om.)

Evita Ik moet John spreken.

(Ze gaat.)

Het veegpand: tweede verdieping: het huis van de fascist

(Vinnie staat in de hal voor de woning van de fascist. Bennie zelf staat in de deuropening.)

Bennie Afscheid nemen is nu het vereiste, Mussolini. Om een nieuw leven op te bouwen moet je vaarwel zeggen tegen het oude. Familie bestaat niet meer, die heeft nooit bestaan. Zeg ze dat. Het is voor hun eigen bestwil.

Vinnie Ja.

Bennie De oude tijden zullen herleven, Benito. We zullen het proletariaat verzamelen, net als een eeuw geleden. De tijd is stil blijven staan. Wij zullen hem weer in beweging zetten. De treinen zullen weer op tijd gaan rijden.

Vinnie Het moet gebeuren. Ik sta in voor de gevolgen.

Bennie De macht is aan ons, Benito. De partij zal het volk overtuigen en haar leiden. Het Nieuwe Communisme is de waarheid en dit... (*Hij zwaait met de memoires.*) is ons rode boekje. Het woord van John zal ons leiden naar de wereldmacht. Maar we beginnen bij de daken. Wie over de daken heerst, heerst over de wereld.

(Vinnie grijpt hem vast.)

Vinnie Ga mee. Ik kan het niet alleen.

(Bennie rukt zich los.)

Bennie Ik word gezocht. Het kan niet.

(Hij duwt de memoires in de handen van Vinnie en kijkt argwanend naar buiten.)

Bennie Ze bekijken mij, ze leggen elk woord vast dat ik zeg. De taal wordt tegen mij gebruikt, Benito. Ik besta niet. Zeg dat tegen je familie: zijn bestaan is een leugen, ik alleen ben verantwoordelijk voor mijn daden.

(Hij doet de deur dicht en schreeuwt.)

Bennie Ik heb vertrouwen in u, Mussolini. Het leiderschap behoort u toe.

(Vinnie kijkt naar de dichte deur.)

Vinnie Ik heb niets te verliezen. Wat ik had ben ik verloren. Het doel op zich is nu wat telt. Ik ga ze de waarheid brengen.

(Vinnie loopt de trappen af naar beneden.)

Het huis van de Vittali's: de slaapkamer.

(Bella strompelt door de kamer.)

Bella Waar blijft Vinnie? Ik moet hem spreken.

(Ze kijkt naar de deur.)

Bella Door de straten? Nee. Hij komt terug.

(Ze voelt tussen haar dijen.)

Bella Het bloed stolt al. Het offer is gebracht.

(De conciërge komt binnenlopen.)

Concierge Eindelijk. Ik kon het niet vinden. Deze buurt is mij niet bekend. Ik kom niet vaak buiten. Aan drie verdiepingen heb ik genoeg.

(Ze kijkt naar Bella.)

Concierge Waar is hij?

Bella Ik weet het niet. Hij is vertrokken.

Concierge Hebben ze hem weggebracht? Waarnaartoe?

Bella Niemand weet het. Hij is spoorloos verdwenen.

(Ze strompelt naar het bed.)

Bella Hij moet komen. We hebben zaken te regelen.

Concierge Ik ken het. Zaken doen met hem was als het bedrijven van de liefde.

Bella Je kent hem?

Concierge Hij kwam bij mij over de vloer. We dronken thee en ik praatte. Hij luisterde vooral. Hij kon goed luisteren.

(Ze gaat moedeloos op het bed zitten.)

Concierge Ik dacht dat ik de ark kon sluiten, dat ik de zondvloed met een gerust hart kon ontvangen. Het heeft niet zo mogen zijn. De ark zal zinken. Ik zal zinken. Daar moet ik mij bij neerleggen.

Bella Ik ben bedrogen.

Concierge De dood bedriegt elk mens. Daar valt niet aan te ontkomen.

(Ze staat op.)

Concierge Ik ga naar huis. Er zijn verplichtingen. De tredes moeten geteld worden. Het werk gaat door. Ik zal hem missen.

(Ze gaat weg.)

Bella Een ander, er is een ander. Dat zal ik hem niet vergeven. Ik heb hem een zoon geschonken. En dit is mijn dank.

(Ze staat op en loopt naar de deur.)

Bella Daar zal hij voor boeten.

(In haar badjas vertrekt ze naar buiten.)

Het veegpand: de begane grond: de hal bij het huis van de conciërge

(Quasimodo zit nog altijd met zijn ogen dicht op de stoel als Vinnie de trap afkomt.)

Vinnie Quasimodo.

Quasimodo Ciao Bella.

Vinnie Ik moet je spreken.

(Quasimodo doet zijn ogen open en glimlacht.)

Quasimodo Vinnie. Je bent er nog.

Vinnie Ik kom afscheid nemen.

(Quasimodo staat op.)

Quasimodo Ga je weg?

Vinnie Ja.

Quasimodo Waarnaartoe?

Vinnie Ik heb mijn bestemming gevonden. Een plek waar de verlichting leeft, waar de onzuiveren zijn uitgebannen, waar ik gelukkig zal zijn.

Quasimodo Laat mij met je meegaan, Vinnie.

Vinnie Il Duce

Quasimodo Il Duce is goed. Napels ook. Laten we naar Rome gaan. Ik ben nog nooit in Rome geweest.

(Hij omhelst Vinnie.)

Quasimodo Het geluk is aan onze zijde, Vinnie. Het leiderschap ligt voor het oprapen. Ramon is in gebreke gebleven. We zullen hem opzij zetten.

(Hij kust Vinnie.)

Quasimodo Ik ben trouw. Als het moet ben ik trouw. Ik zal jouw last dragen, zodat je geen moeite hebt met lopen.

(Quasimodo zet een stap naar achter.)

Quasimodo Je bent veranderd, Vinnie. Je rug staat recht.

(Vinnie slaat Quasimodo tegen de grond.)

Vinnie John zegt: arm zijn de zwakken van geest, rijk zijn zij die de daken vegen. Wie de hoogte vreest, verliest het recht om te leven.

Quasimodo Wat doe je? Ik heb je geholpen. Ik heb je terzijde gestaan.

Vinnie Je hulp is overbodig. Ik heb een partij die achter mij staat. Ik heb de waarheid.

(Plotseling ziet Vinnie Quasimodo liggen en lijkt zich zijn daad te realiseren. Hij gaat op de stoel zitten.)

Vinnie Het spijt mij, Quasi. Ik ben mijzelf niet. De twijfel vreet aan me. Maar John zegt dat dat over zal gaan. Wie de geschiedenis heeft kent geen twijfel. Daar moet ik in geloven.

(Ramon en Duvall komen binnen.)

Ramon Hier ben je. We moeten praten.

Vinnie Ik ben in gesprek, Ramon. Laat mij met rust.

Ramon Je moet mij vergeven, Vinnie. Dit heb ik nooit bedoeld. Laten we vrede sluiten. Één dood is meer dan genoeg. Gelukkig leeft Bella nog. Ze maakt het goed.

(Vinnie kijkt hen aan.)

Vinnie Bella?

Ramon Je vrouw.

(Hij gaat staan.)

Vinnie Zij bestaat niet meer.

Ramon Wat bedoel je?

Vinnie Ik heb geen vrouw. Zij is een last die niet langer gedragen hoeft te worden. John zegt: de familie is vol zondes, ban haar uit en je zal het geluk hervinden.

Ramon Heeft John dat gezegd?

(Vinnie zwaait met de memoires.)

Vinnie Dit is het enige boek dat telt. Wij dragen de geschiedenis. Geen verleden meer behalve het onze

(Dan vertrekt Vinnie. Ramon blijft staan, terwijl Duvall Quasimodo overeind helpt.)

Ramon Gaat het?

Quasimodo Dit krijg je er van, Ramon. Jouw machtsgreep richt deze familie te gronde. Het kind is dood, Bella bloedt leeg en ik, ik ben vernederd.

(Ramon zwijgt.)

Quasimodo Ik heb hier niets meer te zoeken.

(Quasimodo vertrekt. Ramon kijkt hem na.)

Ramon Ik heb het niet langer in de hand Duvall. Ik sta machteloos.

Duvall *(in Italiaans)* We moeten volhouden.

Ramon Ik wil weten wat er aan de hand is.

(Hij kijkt naar de trappen.)

Ramon Twee hoog.

(Hij rent de trappen op. Duvall volgt hem.)

Op straat: tussen het veegpand en het huis van de Vittali's in

(Bella doolt rond in haar badjas. Bloed druppelt op de grond en heeft een spoor gevormd.)

Bella Ik zal hem vinden.

(Ze schreeuwt.)

Bella Vinnie.

(Er komt geen antwoord.)

Bella Ik heb mijn leven voor je gegeven, Vinnie. Ik verdien respect. Je zoon heb ik gedragen. Nu wordt het tijd om mij te dragen.

(Ze kijkt naar het bloedspoor.)

Bella De weg naar huis zal ik makkelijk vinden. Dat is een meevaller.

(Ze schreeuwt weer.)

Bella Vinnie. Mij laat je niet in de steek.

(Vinnie verschijnt.)

Bella Jaar in jaar uit, elke dag je steun en toeverlaat. Ik verdien loon na hard werken. Ik wil delen in de winst.

Vinnie Wat zei je Bella?

(Ze draait zich om.)

Bella Vinnie. Waar bleef je? Ik maakte mij ongerust.

(Ze wil op hem aflopen, maar blijft halverwege staan.)

Bella Er is een ander.

Vinnie Ja.

Bella Dat is goed. Ik ben bereid de macht te delen.

Vinnie De macht wordt niet gedeeld.

Bella Vergeet niet wat ik voor je gedaan heb, Vinnie. Ik ben de architect van je succes. Steen voor steen hebben we gebouwd aan de weg die moest leiden naar de hoogste positie. Ben je dat vergeten?

Vinnie John zegt: Als je hoog staat, vang je veel wind. Ik sta hoog, Bella. Ik toren boven iedereen uit. Wie dat respecteert, zal gespaard worden.

Bella Wie is die ander? Wat heeft zij te bieden dat ik niet heb?

Vinnie Macht en een manifest. John zegt: zonder manifest geen macht. Macht alleen is niet voldoende. Er is een filosofie nodig om de macht te behouden. Ik heb de filosofie gevonden Bella: het Nieuwe Communisme. De geschiedenis geeft mij het eeuwige leven.

Bella Kus mij Vinnie. Ik heb je troost nodig. Ik ben gewond.

(Ze laat zich vallen, maar Vinnie blijft staan.)

Vinnie De gewonden zullen niet overleven. De partij staat geen zwakken toe. De zuiverheid is gebaat bij kracht en uithoudingsvermogen.

Bella Draag mij Vinnie, ik smeed je.

Vinnie Ik kom afscheid nemen.

Bella Laat mij niet alleen.

Vinnie Je bent verloren, Ciao Bella. Vanaf nu ben ik je vergeten.

(Hij loopt weg. Bella krabbelt overeind en schreeuwt.)

Bella Maak mij niet tot vijand, Vinnie. Ik waarschuw je.

(Ze kijkt hem na.)

Bella Ik zal mij wreken. Je zal door het stof gaan, dat beloof ik je.

(Ze zinkt weer neer en hapt naar adem.)

Bella Ik ben verlaten.

(Ze huilt.)

Bella Vinnie, kom terug. Ik ben bang.

(Quasimodo komt aanlopen. Hij ziet Bella liggen en snelt toe.)

Quasimodo Wat is er gebeurd.

Bella Vinnie, hij heeft...

(Ze valt flauw in de armen van Quasimodo.)

Quasimodo Wees niet bang, Bella. Ik ben het, Quasimodo. Ik draag de last van de wereld met mij mee. Geef mij je last. Laat mij je verlichten.

(Bella komt bij.)

Bella Quasimodo, troost mij.

(Ze kust hem hartstochtelijk. Hij beantwoordt haar kus gretig, tot zij abrupt stopt.)

Bella We zullen ons samen wreken. Breng mij naar huis.

(Hij tilt haar met moeite op en draagt haar weg.)

Het veegpand: de tweede verdieping: het huis van de fascist.

(Ramon en Duvall staan voor het huis van de fascist. Ramon bonst op de deur.)

Ramon Doe open.

(Hij kijkt Duvall aan.)

Duvall (in Italiaans) Misschien is hij weg.

Ramon Nee.

(Hij bonst nogmaals. De stem van Bennie klinkt.)

Bennie Mussolini, ben jij het?

(Ramon en Duvall kijken elkaar aan.)

Bennie Heb je gedaan wat ik gezegd heb? Is de familie uitgeroeid? Een nieuw leven kent geen verleden, onthoud dat. Zeg vaarwel tegen elke tak van de stamboom. Getrouwd, of aangetrouwd. Dat maakt geen verschil.

(Hij doet de deur open, ziet Ramon en Duvall en schrikt.)

Ramon Welke familie. Waar heb je het over?

Bennie Niets.

Ramon Kun jij ons helpen?

Bennie Nee. Verdwij.

Ramon Ik wil weten of je iets gezien hebt.

(Bennie schreeuwt.)

Bennie Ik ben onschendbaar, hoor je me, onschendbaar.

(Hij smijt de deur dicht. Ramon en Duvall blijven verbijsterd achter.)

Ramon Wat bedoelt hij met...

(Dan realiseert hij zich de woorden van de fascist.)

Ramon Evita.

(Hij rent weg.)

Ramon Blijf hier, Duvall. Laat hem niet weg gaan.

Het huis van de Vittali's: de woonkamer

(Evita staat bij de kist van John. Ze aait over het hout.)

Evita Je moet mij helpen John. Ik trouw met een vreemde.

(Ze glimlacht.)

Evita Maar zijn ogen zijn vertrouwd. Misschien is dat genoeg.

(Vinnie verschijnt achter Evita.)

Evita Ik heb je nooit gekend. Ramon ken ik ook niet. Niets weet ik van zijn verleden. De geschiedenis van de Vittali's is mij vreemd.

Vinnie Laat mij je de geschiedenis leren.

(Evita draait zich om.)

Evita Vinnie.

(Ze loopt op hem af en omhelst hem.)

Evita Je bent er nog. We waren bang dat je...

(Ze kijkt hem aan.)

Evita Gaaf het met je? Je ziet er slecht uit.

(Hij kust haar onverwacht. Ze probeert hem weg te duwen, maar hij grijpt haar vast.)

Evita Nee.

Vinnie Word mijn vrouw.

(Ze worstelt zich los en deinst naar achteren.)

Vinnie Ik geef je de geschiedenis, als jij mij een kind geeft.

Evita Een kind?

(Hij nadert haar. Zij wordt langzaam tegen de kist aangedreven.)

Vinnie De waarheid heeft een kind nodig. Zonder kind geen geschiedenis. Schenk mij een zoon.

Evita Bella is...

Vinnie Vergeet Bella. Het zaad van de geschiedenis moet geplant worden. Ramon zal dat begrijpen. De opvolging moet veiliggesteld.

(Hij staat dicht tegen haar aan. Om hem te kunnen ontwijken hangt ze half over de kist heen.)

Evita Heb respect voor de doden, Vinnie.

Vinnie De doden verdienen geen respect. Wie dood is wordt vergeten. John, bladzijde 68. Maar ik zal niet vergeten worden. Daarom schrijf ik. Daarom plant ik voort.

(Hij probeert haar uit te kleden, maar ze stribbelt tegen.)

Vinnie Dit is een voorrecht. Laat het toe.

Evita Nee.

(Ze slaat Vinnie tegen de grond. Daar blijft hij liggen.)

Evita Verdrijf Vinnie. Lik je wonden en verdrijf.

(Vinnie staat langzaam op.)

Vinnie Je hebt gelijk. Ik moet verdwijnen. Het spijt me.

(Ramon komt binnen rennen.)

Ramon Vinnie. Wat heb je gedaan?

Vinnie Hallo Ramon. Ik kom afscheid nemen.

Ramon Wat?

Vinnie Ik verdwijn. Dat is het beste voor iedereen. John zegt: Vaarwel. Mijn vertrek zal de waarheid zijn. De waarheid is het enige dat telt.

(Hij gaat weg. Ramon kijkt hem na.)

Ramon Ik ben mijn vader verloren, en nu mijn broer.

(Evita loopt naar hem toe en legt een hand op zijn schouder.)

Evita Ik blijf.

(Ze omhelzen elkaar)

Ramon Verlaat mij niet.

Evita Ik beloof het.

Het veegpand: begane grond: het huis van de concierge

(De concierge staat tussen de opgestapelde meubelen met haar jas aan.)

Concierge De tredes. Meer heb ik niet.

(Ze doet haar jas uit en legt hem over een stoel.)

Concierge Ik moet tellen, net zolang tot de zondvloed komt.

(Ze wil naar de trap lopen, maar ziet Duvall in de deuropening staan.)

Concierge Je bent...

(Zwijgend staan ze tegenover elkaar. Dan rent ze op hem af en kust hem hartstochtelijk. Hij beantwoordt haar kus.)

Concierge Ik ben gered. De zondvloed mag komen

(Ze kussen.)

Concierge Je kussen zijn een zondvloed op zich.

(Ze omhelst hem)

Concierge Zing voor mij. Maak mij gelukkig.

(Duvall begint een Italiaans lied te zingen. De Concierge valt hem zo goed en zo kwaad als het gaat bij. Samen zingen ze.)

Het veegpand: tweede verdieping: huis van de fascist

(Vinnie komt aanlopen, met gebogen hoofd en klopt op de deur. De fascist doet voorzichtig open.)

Bennie Benito, eindelijk.

Vinnie Help mij, alsjeblieft. Ik wil verdwijnen.

Bennie Dat is goed. Kom binnen.

(De fascist laat Vinnie binnen. Ze omhelzen elkaar. Daarna trekt de fascist de bovenkleding van Vinnie uit. Hij zet Vinnie op een stoel en loopt weg. Met een tondeuse en een fles olijfolie komt hij terug.)

Bennie Je zal verdwijnen. Ik beloof het.

(Hij zet de tondeuse aan. Beneden klinkt het gezang van Duvall en de Concierge, terwijl plukken haar neervallen op de grond.)

Derde deel:
De bruiloft

Het veegpand: derde etage: het dak

(Op het dak is alles ingericht voor het huwelijk. Er staat een lange gedekte tafel met stoelen er aan, overal liggen bruidsboeketten met lelies, er is een bruidstaart en op de tafels staat een open champagnefles en enkele gevulde glazen. Op de stoelen zitten Evita, in een witte bruidsjurk, Ramon en Duvall, beiden in pak. Ze wachten. Na een tijdje kijkt Ramon naar Evita en spreekt.)

Ramon Laten we beginnen.

Evita Nee. We wachten tot ze er zijn.

(Ze zwijgen weer en wachten. Dan slaat Evita met haar hand op de tafel.)

Evita Het is toch...Na alles wat ik doorstaan heb. Het minste wat ze kunnen doen is...

(Ze valt even stil. Dan kijkt ze Ramon aan.)

Evita Zijn de uitnodigingen wel op tijd binnengekomen? De post kan soms zo langzaam zijn

(Ramon kijkt naar Duvall.)

Ramon Heb jij hem ontvangen?

(Duvall knikt.)

Duvall (in Italiaans) Precies op tijd.

Evita Dat zegt niets. Uitnodigingen kunnen kwijtraken.

(Ramon buigt zich naar Evita.)

Ramon We hebben ze niet nodig, Evita. We doen het zonder hen.

(Evita gaat staan.)

Evita Nee, er moeten getuigen zijn, bruiloftsgasten. Ik wil een echt huwelijk. Niet even tussendoor.

(Ze wijst naar de trappegang.)

Evita Dit is de belangrijkste dag van ons leven. Die laat ik mij niet door hen afpakken. Jouw familie is het enige dat ik heb. Een bruiloft zonder familie is geen bruiloft. Ik heb deze jurk niet voor niets gepast.

(Ze gaat weer zitten.)

Evita Ik ben bang dat ze niet komen.

(Ze trekt aan haar jurk.)

Evita De jurk zit te strak. Als hij maar niet scheurt wanneer ik straks moet dansen.

(Ze zucht en kijkt voor zich uit.)

Evita Vorige week verkocht ik nog bloemen, en nu zit ik hier.

(Ze zwijgt.)

Ramon Evita, zet het van je af. We bouwen onze eigen familie op, zo snel mogelijk. Trouw met mij. Hoe vaak moet ik het nog vragen?

(Evita staat weer op.)

Evita Ik ga ze halen.

Ramon Nee.

(Evita loopt naar de trappegang. Ramon staat ook op.)

Ramon Evita, laat het toch.

(Ze draait zich met een ruk om.)

Evita Ik heb hier hard voor gewerkt, Ramon. Ik heb veel tegenslagen opgevangen, afgunstige familieleden het hoofd moeten bieden. Maar ik ben er nog. Omdat ik van je hou. Dat is de enige reden. Jouw familie en ik worden vandaag aaneengesmeed. Dat hebben ze maar te accepteren. Ik zal ze hiernaartoe slepen, of ze willen of niet.

(Ze loopt weg. Ramon roept haar na.)

Ramon Ik heb geen geduld, Evita. Ik wil niet wachten.

(Hij zwijgt even en kijkt naar de lege trappegang. Dan draait hij zich om naar Duvall.)

Ramon John zou haar gemogen hebben.

Duvall (in Italiaans) Zeker.

(Hij pakt een glas en drinkt)

Ramon Geen koolzuur meer.

(Hij zet het glas neer.)

Ramon Zo lang wachten we al.

(Hij kijkt naar Duvall.)

Ramon John hield van champagne. Bij de geboorte van Vinnie dronk hij een hele fles leeg. Toen hij eindelijk zijn zoon mocht zien was hij te dronken om het kind vast te houden. Mijn moeder heeft het hem niet vergeven. John, zei ze, je moet het goede voorbeeld geven en nu ben je zat van de champagne. Maar John zei: wil je ook een slokje? Daarna is hij op de grond in slaap gevallen.

(Ze drinken.)

Ramon Ik moet oppassen dat ik niet dronken word. Dat vergeeft Evita mij nooit. Herinneringen zijn niets waard als ze niet sober zijn.

(Hij kijkt naar Duvall.)

Ramon Hoe is het met...

Duvall (in Italiaans) Goed.

Ramon Komt ze naar de bruiloft?

(Duvall knikt.)

Duvall (in Italiaans) Ze is met de polenta bezig.

Ramon Polenta? Kan ze dat?

Duvall (in Italiaans) Ik heb haar het recept gegeven.

(Ze drinken.)

Ramon Hou je van haar?

(Duvall haalt zijn schouders op.)

Duvall (in Italiaans) Liefde laat zich niet dwingen.

Ramon Zo is het.

(Ramon neemt nog een slok.)

Ramon Ik ga het leiderschap neerleggen, Duvall. Het wantrouwen heeft lang genoeg geduurd. Deze machtsstrijd deelt de familie in tweeën.

Duvall (in Italiaans) Je bent er te laat mee.

Ramon Misschien, maar beter laat dan nooit

(Hij wijst om zich heen.)

Ramon Zie waar de traditie ons gebracht heeft. Niemand komt opdagen. Vinnie is van de aardbodem verdwenen, Bella is haar kind verloren. En dat allemaal omdat John mij leider heeft gemaakt.

(Hij schudt het hoofd.)

Ramon De geschiedenis wordt tegen ons gebruikt, Duvall. De traditie wurgt ons tot we allemaal gestorven zijn. We zijn beter af zonder. Geen geschiedenis meer, geen traditie.

(Hij gaat op de tafel zitten en zwijgt even.)

Ramon Ik zat graag op de daken, als klein kind al. Het gaf mij een gevoel van macht, zo hoog boven de mensen. Ik dacht, niemand ziet mij, maar ik zie iedereen. Dat maakte mij gelukkig.

(Hij zwijgt.)

Ramon Ik heb er genoeg van. Ik wil met mijn voeten op de grond staan. Meer vraag ik niet.

(Hij pakt een vol glas champagne en heft het glas.)

Ramon Op een nieuwe geschiedenis.

Veegpand: begane grond: het huis van de concierge

(De concierge komt de keuken uitlopen. Ze kijkt naar haar handen.)

Concierge Ik ben rusteloos.

(Dan kijkt ze naar boven.)

Concierge Waar is de stilte?

(Ze doet haar ogen dicht en omhelst zichzelf.)

Concierge Zijn handen, zo zacht. Zijn kussen, zo warm.

(Ze opent haar ogen weer.)

Concierge Het is niet uit te houden.

(Ze waait zichzelf koelte toe.)

Concierge De schoorstenen moeten geveegd. Het is te warm hier.

(Evita komt aanlopen. Ze heeft haast.)

Concierge Evita.

(Ze loopt op Evita af.)

Concierge Je moet mij helpen.

Evita Ik heb geen tijd.

(Ze kijkt de concierge aan.)

Evita Er zijn getuigen nodig.

Concierge Ik kan het niet aan, Evita. Dit gevoel, het is beangstigend.

(De concierge grijpt haar beet.)

Concierge Het is Duvall. Hij maakt mij gek. Hij is een fantastische minnaar. Zegt geen woord, en als hij praat spreekt hij Italiaans. Dan staart hij naar mijn navel en zegt: il mare. Hij streelt mijn borsten en zegt: de bergen van Castello. Mijn benen zijn de kerktorens van Palermo. Hij maakt van mijn lichaam een Italiaans landschap, Evita. Ik ben zijn landkaart. Hij vindt het zelfs niet erg als ik mijn laarzen aanhoud. Dat is de vorm van mijn vaderland, zegt hij. (in Italiaans) De laarzen van Italië.

(Ze laat Evita los.)

Concierge Het is teveel voor mij. Ik kan niet slapen, kom moeilijk aan het werk en het koken...

(Ze herinnert zich plotseling waar ze mee bezig was.)

Concierge De polenta. Ze moeten proeven.

(De concierge snelt naar boven. Evita kijkt haar na. Ze wil weglopen maar op dat moment komt Quasimodo naar binnen. Ze blijven beiden staan. Quasimodo kijkt haar argwanend aan.)

Quasimodo Wat wil je?

Evita Weet jij of Bella thuis is?

(Hij zwijgt.)

Evita Kom je naar de bruiloft?

Quasimodo Nee.

Evita Ramon zou het leuk vinden.

(Hij zwijgt.)

Evita Waarom kom je niet?

(Hij loopt op haar af en pakt haar vast.)

Quasimodo Er is een nieuwe tijd aangebroken, Evita. Ik ben eindelijk gelukkig. Vandaag zal ik mijn geluk bezegelen.

(Hij kijkt naar boven.)

Quasimodo Zijn er mensen boven?

Evita Ja.

Quasimodo Dan moet ik wachten.

(Evita loopt weg.)

Quasimodo Wat ga je doen?

Evita Bella zoeken.

Quasimodo Nee.

(Evita draait zich om.)

Quasimodo Ze is er niet.

(Evita reageert fel.)

Evita Ik laat mij door niemand meer tegenhouden, Quasimodo. Hoor je dat. De bruidsboeketten staan klaar. Ik heb de hele dag alles mooi gemaakt. Dat heb ik niet voor niets gedaan. Ik weiger te trouwen als het dak leeg blijft. Zeg dat maar tegen Ramon. Zonder getuigen geen huwelijk.

(Ze vertrekt. Quasimodo kijkt haar na.)

Quasimodo Daar gaat de zonde.

(Hij kijkt naar boven.)

Quasimodo Ik zal mij wreken, Bella. Ik beloof het je.

(Hij loopt naar boven.)

Het veegpand: derde etage: het dak

(Ramon en Duvall wachten nog altijd. Ramon loopt naar de trappegang en luistert.)

Ramon Waar blijft iedereen Duvall?

(Hij kijkt naar Duvall.)

Ramon Als in Italië een bruiloft wordt gevierd, is het hele dorp aanwezig. Iedereen is uitgelopen om het bruidspaar te feliciteren. Voor een dag worden alle geschillen opzij gelegd. Er worden kadoos uitgedeeld, men eet de hele dag door, er wordt gezongen en gedanst, maar hier...

(Hij valt stil.)

Ramon Waarom kan dat hier niet, Duvall. Is dat teveel gevraagd?

(De Concierge komt oplopen.)

Concierge Hier zijn jullie.

(Ze blijft staan en kijkt trots naar de mannen.)

Concierge De polenta is klaar.

(Duvall gaat staan.)

Duvall (in Italiaans) Het is je gelukt.

Concierge Het was niet makkelijk. Het recept dat jij me gaf was in het Italiaans. De verhoudingen zijn daar heel anders. Ik ben gram gewend, maar in het recept staat...

(Ze zwijgt en kijkt naar de mannen.)

Concierge Als jullie zouden willen proeven...

Ramon Natuurlijk. Waar staat het?

Concierge In mijn keuken.

(Ramon loopt naar de trappen en verdwijnt. Duvall en de concierge blijven achter. Duvall staat op en wil naar de trap toelopen. Als hij de concierge voelt kijken, blijft hij staan.)

Concierge Ik heb je gemist.

(Duvall kijkt haar aan.)

Concierge Mijn spazzacamino.

(Ze kijkt onzeker naar de grond.)

Concierge Het is vreselijk. Ik ben niet in de stemming om te koken. Polenta. Wat moet een mens met polenta? Ik eet nooit polenta.

(Ze kijkt weer naar Duvall.)

Concierge Het geluk maakt mij ongelukkig.

(Ze rent op hem af en omhelst hem. Dan laat ze hem los en schikt zijn boord.)

Concierge Overleven schuilt in de details.

(Ze doet een stap achteruit en bekijkt hem.)

Concierge Het staat je goed.

(Ze kijkt hem verlegen aan.)

Concierge Mag ik dat zeggen?

(Ze trekt zijn jasje recht.)

Concierge Het spijt mij als ik te hard ga. Ik ben dit niet gewend.

(Ze kijkt hem verliefd aan.)

Concierge Mijn Noach. Samen zullen wij de zondvloed tegemoet treden.

(Hij kust haar onverwacht en loopt dan weg. Ze staart hem na. Dan kijkt ze naar de tafel en ziet de champagne staan.)

Concierge Verkoeling.

(Ze pakt een glas en drinkt het leeg.)

Concierge Het helpt niet.

(Ze pakt nog een glas en drinkt. Dan kijkt ze naar boven.)

Concierge Waar blijft de regen? Het mag nu wel komen. Ik heb lang genoeg gewacht.

(Quasimodo komt aanlopen.)

Concierge Quasimodo, daar ben je. De polenta is klaar. Wil je proeven?

(Quasimodo lijkt even te twijfelen.)

Quasimodo Polenta?

(Dan schudt hij ferm van nee.)

Quasimodo Geen polenta. Het laatste avondmaal is voor jullie. Bon appetit.

(De concierge loopt naar beneden.)

Concierge Ik kom, spazzacamino, wacht.

(Quasimodo blijft alleen achter.)

Quasimodo Eindelijk. Het rijk alleen.

(Hij kijkt omhoog.)

Quasimodo De regen zal neervallen op de ongelovigen, Ciao Bella. Ik beloof het je.

(Hij loopt naar de tafels.)

Quasimodo Wat ik zei, op de centimeter nauwkeurig.

(Dan ziet hij de rand van het dak en grijpt zich even vast aan een stoel.)

Quasimodo Wees sterk. Denk aan wat de Notre Dame gezegd heeft.

(Hij gaat recht staan en laat de stoel los.)

Quasimodo Ik ken geen angsten. Ik heb de last van de wereld afgelegd.

(Hij doet zijn ogen dicht en geniet.)

Quasimodo Mon Notre Dame, ma cathédrale, je t'aime.

(Ramon komt oplopen, met in zijn handen polenta.)

Ramon Quasimodo, daar ben je.

(Quasi schrikt hevig en grijpt de stoel weer. Dan probeert hij zijn waardigheid terug te vinden.)

Quasimodo Ja.

(Er valt een stilte. Ramon zet de polenta op tafel.)

Ramon Wat doe je hier?

Quasimodo Wat bedoel je?

Ramon Jij houdt niet van hoogtes.

(Quasimodo kijkt naar de uitgang.)

Ramon Kom je naar het huwelijk?

Quasimodo Misschien.

Ramon Evita zou het op prijs stellen.

Quasimodo Ik heb afspraken.

Ramon Wat voor afspraken?

Quasimodo Ik moet gaan, Ramon.

(Ramon gaat op een van de stoelen zitten.)

Ramon Kom. Drink een glas champagne met mij. We hebben iets te vieren.

(Ramon schenkt champagne in en biedt een glas aan Quasimodo aan. Deze twijfelt even maar neemt het glas dan aan.)

Ramon Een bijzondere dag, Quasimodo. Het komt niet vaak voor dat...

(Hij zwijgt, glimlacht en kijkt naar Quasimodo.)

Ramon Proost.

Quasimodo Ja.

(Ze drinken.)

Ramon Hoe is het met Bella?

Quasimodo Dat weet ik niet.

Ramon Jij bent bij haar langs geweest, toch?

(Quasimodo zwijgt.)

Ramon Ze zal mij nooit meer aankijken. Volgens haar ben ik schuldig aan het verlies van haar zoon.

Quasimodo Dat klopt. Als jij niet...

(Hij zwijgt.)

Ramon Wat?

Quasimodo Niets.

(Ramon gaat staan en kijkt Quasimodo aan.)

Ramon Ik ga het leiderschap neerleggen, Quasimodo. Het is mijn huwelijkskado voor Evita. Ik heb genoeg van de traditie die mij opgelegd wordt. Ik wil zelf mijn geschiedenis kunnen bepalen.

Quasimodo Dat is te laat, Ramon. Het onheil is al geschied.

Ramon Wat bedoel je?

Quasimodo Evita is bij je weg. Ze vroeg mij om dat door te geven.

(Ramon kijkt Quasimodo onderzoekend aan.)

Ramon Kan ik jou vertrouwen, Quasi?

Quasimodo Ja.

Ramon Hoe weet ik dat?

Quasimodo We kennen elkaar al zolang.

Ramon Dat zegt niets.

Quasimodo Ik ben altijd trouw geweest. Als je mij nodig had, was ik er.

Ramon Zou je voor mij springen?

(Quasimodo twijfelt.)

Quasimodo Nu? Ja, als het moet.

(Ramon tilt Quasimodo onverwachts op.)

Quasimodo Nee. Nee.

(Hij loopt met een worstelende Quasimodo naar de rand van het dak.)

Quasimodo Laat mij los.

Ramon Als klein kind was ik bang voor water. Ik durfde niet kopje onder. Tot John mij greep en mijn hoofd onder water duwde. Je moet je angsten overwinnen, zei hij. Hij had gelijk, Quasimodo.

Quasimodo Niet doen.

Ramon Als je eenmaal beneden bent is je angst weg. Ik beloof het je.

Quasimodo Laat mij los. Ik smeed je.

Ramon Het vallen zelf is zacht. Je ziet je leven als een film aan je voorbijtrekken. Jij houdt van films.

Quasimodo Ik houd van bioscopen, Ramon, dat is iets heel anders.

(Duvall komt aanlopen. Hij ziet de mannen en rent er op af.)

Duvall Ramon

(Duvall probeert Quasimodo te pakken.)

Quasimodo Zet mij neer.

(Ramon zet Quasimodo neer. Deze valt half achteruit om zich af te weren.)

Ramon Je doet je naam geen eer aan.

(Quasimodo begint te schreeuwen in een mengeling van woede en verontwaardiging.)

Quasimodo Laat mij met rust, Ramon. Ik verdien dit niet. Eerst heeft Vinnie mij laten vallen, en nu probeer jij het ook. Ik heb er genoeg van. Jarenlang heb ik alles opgeofferd voor de familie Vittali. Jarenlang ving ik alle klappen op, behield mijn Franse bloed het geduld. Maar die tijd is nu over. Ik neem het heft in eigen handen en laat mij niet langer leiden door wat jullie zeggen. De lijdzaamheid is ten einde, Ramon. Ik bepaal vanaf vandaag de toekomst, niet jullie. Lang genoeg heb ik de last van de wereld gedragen, tot ik er krom van liep. En wat is mijn dank? Ik ben aan de kant gezet, zonder reden. Maar de

Notre Dame heeft mij gered. Zij heeft mij verlichting geboden, dankzij haar heb ik mijn krachten teruggevonden.

(Hij wijst priemend naar Ramon.)

Quasimodo Ik heb je gewaarschuwd, Ramon. Hoogmoed kent geen negen levens. Als de hoogmoed valt is dat het einde.

(Hij wijst omhoog en schreeuwt.)

Quasimodo Vandaag is het einde. Dat beloof ik jullie.

(Hij loopt weg. Ramon pakt een glas en drinkt. Hij kijkt naar de trappegang.)

Ramon Waar blijft Evita, Duvall?

(Hij kijkt naar Duvall.)

Ramon Zou ze zich bedacht hebben? Is ze gevlucht?

Duvall (in Italiaans) Ze komt.

Ramon Ik weet het. Ik moet geduld hebben.

(Hij loopt naar de dakrand en roept.)

Ramon Evita.

(Er komt geen antwoord.)

Het huis van de Vittali's: de slaapkamer van Bella en Vinnie.

(Bella komt de badkamer uitlopen, onrustig.)

Bella Er mag niets misgaan. Dat zou onvergeeflijk zijn.

(Ze doet haar ogen dicht.)

Bella Het spijt mij Vinnie. Ik heb het niet zo gewild. Je laat mij geen andere keus.

(Ze opent haar ogen weer en kijkt naar het bed.)

Bella De plek des onheils.

(Ze gaat op bed zitten en streelt de lakens.)

Bella Hier sliepen wij samen, hier vreeën we, hier kreeg ik mijn zoon.

(Ze zwijgt maar blijft strelen.)

Bella Zijn huid, zo zacht.

(Evita komt binnenlopen. De vrouwen zien elkaar en zwijgen even.)

Evita De deur was open.

(Bella reageert niet.)

Evita Gaat het?

(Bella gaat staan.)

Bella Sommige wonden helen niet.

(Ze wijst naar de jurk van Evita.)

Bella Hij staat je.

Evita Dank je. Hij is wat krap.

Bella Toen Vinnie en ik trouwden was er groot feest. Alles erop en eraan. Vuurwerk, rijst, een metershoge taart. We zongen liederen. Vinnie zong voor mij. Ik kon niet van hem afblijven. Ik kustte hem de hele dag, wanneer ik maar kon.

(Dan kijkt ze naar Evita.)

Bella John gaf ons zijn zegen. Dat heeft hij bij jullie niet gedaan.

Evita Ik heb geen zegen nodig.

Bella Zeg dat niet te hard. Je zal er nog spijt van krijgen.

(Ze aait over haar buik.)

Bella Ik mis hem. Het had nooit mogen gebeuren.

(Ze kijkt naar Evita.)

Bella We dansten de hele avond op onze bruiloft. Het orkest speelde maar door. Als er een lied afgelopen was riep Vinnie: nog een keer en dan begonnen ze weer. De volgende dag deden mijn voeten pijn. Ik kon nauwelijks lopen.

Evita Ik wil dat je komt.

(Bella schudt haar hoofd.)

Bella Ik heb genoeg aan mijn eigen bruiloft.

Evita Je bent familie. Je moet komen.

Bella Ik ben geen familie van jou.

Evita Ramon zou het fijn vinden als...

Bella Ramon heeft mijn leven kapot gemaakt. Hij heeft Vinnie weggejaagd, mij mijn zoon afgenomen. Ik heb geen behoefte om...

(Evita loopt naar Bella toe. Deze verstijft. Ze staan even tegenover elkaar. Dan omhelst Evita Bella.)

Evita Ga met mij mee, Ciao Bella, Bella Ciao. Laat je afleiden. We zullen zingen, we zullen dansen, het orkest zal de hele nacht spelen. Ik beloof het je.

(Ze kijkt Bella aan en kust haar dan onverwacht, maar teder.)

Evita Proef je mijn trouw? Met deze lippen zal ik mijn huwelijk bezegelen.

(Evita loopt weg.)

Evita We zullen familie worden, of je wilt of niet. Ik trouw mijn Ramon en jij zal mijn getuige zijn. Een getuige weigert niet.

(Bella kijkt haar na tot ze weg is en draait zich dan om.)

Bella Vinnie, waar blijf je? Kom terug.

(Quasimodo komt binnen.)

Quasimodo Ciao Bella. Wat heeft Evita gedaan?

Bella Niets, Quasimodo. Laat mij alleen.

Quasimodo Ik ben boven geweest. De berekeningen kloppen. Het plan kan worden uitgevoerd,

Bella Ik mis mijn man.

Quasimodo Jouw man heeft je in de steek gelaten.

Bella Hmm.

Quasimodo Je hebt mij nu. Ik ben de bochel en jij mijn Notre Dame.

(Ze kijkt hem aan.)

Bella Misschien moeten we er mee stoppen.

Quasimodo Waarom? Het plan klopt. We zullen onze wraak in daden omzetten. De regen van de vergelding zal op hen neervallen.

Bella Ik ga naar het huwelijk.

Quasimodo Nee. Dat kan niet.

Bella Ik ben uitgenodigd.

Quasimodo Je moet bij mij blijven.

Bella Misschien is Vinnie er. We kunnen praten. Ik kan mijn excuses aanbieden, tegen hem zeggen dat ik het niet zo bedoeld heb, dat ik gelukkig was met hem.

(Quasimodo knielt voor haar neer en pakt haar arm.)

Quasimodo Alsjeblieft. Laat mij niet alleen. We staan samen sterk. Ik ben niets zonder jou.

(Ze bekijkt hem.)

Bella We zijn beiden mismaakt, Quasimodo. Dat heeft onze wraak gevoed. De mismaaktheid heeft ons naar de vergelding geleid. Maar ik ben op tijd bekeerd. Ik ga Vinnie mijn excuses aanbieden. Daarna zal hij bij mij terugkomen.

(Quasimodo laat haar hand los en gaat staan.)

Quasimodo Ik begrijp het. Je verlaat mij.

Bella Houd de regen tegen, Quasimodo. Dat is het beste.

Quasimodo Ik dacht dat wij...

Bella Ik wil Vinnie zien.

(Ze loopt weg naar de deur. Quasi kijkt haar na en begint te schreeuwen.)

Quasimodo De regen zal vallen, hoor je mij. Ik laat niet over mij heen lopen. Ik heb niemand nodig om te vallen. Dat gaat heel goed alleen. Hoor je mij, Bella?

Het veegpand: tweede verdieping: voor het huis van de fascist.

(Evita komt aanlopen.)

Evita Nu Vinnie nog. De familie zal compleet zijn.

(Ze bonst op de deur.)

Evita Ik laat mij niet afschepen.

(Ze roept.)

Evita Bennie, doe open. Ik ga trouwen.

(De fascist doet open. Hij is blij haar te zien.)

Bennie Evita

(Hij kijkt onzeker de gang in en fluistert.)

Bennie Je komt ongelegen.

Evita Laat mij binnen.

(Hij twijfelt even, maar doet dan de deur voor haar open. Evita loopt naar buiten. Bennie sluit de deur.)

Evita Waar is Vinnie?

(Bennie reageert niet.)

Evita Ik heb hem nodig. Hij wordt verwacht op de bruiloft.

Bennie Waar was je Evita? Ik hoorde je niet meer lopen beneden.

(Ze kijkt hem aan.)

Evita Ik zal hem vinden. Hoor je mij. Het maakt niet uit waar je hem verborgen hebt. Hij zal op mijn bruiloft aanwezig zijn.

Bennie Ik weet niet waar...

(Hij zwijgt en kijkt naar Evita. Dan komt hij dichterbij.)

Bennie Zorg dat je weggaat vandaag, Evita. Zo ver als je kunt. Pak je koffers en verdwij. Vertrouw mij. Dat is het beste.

Evita Ben je nog buiten geweest, Bennie?

Bennie Nee.

(Ze loopt naar hem toe en houdt haar gezicht dicht bij het zijne, zodat zijn ogen de hare niet kunnen ontwijken.)

Evita Dan ga je vandaag.

(Bennie glimlacht verlegen.)

Bennie Vandaag?

Evita Je bent mijn getuige. Trek iets nets aan, je wordt verwacht boven.

(Ze loopt naar de deur.)

Bennie Maar...

(Evita draait zich om.)

Evita Er zijn getuigen nodig. Als Vinnie niet komt, kom jij.

(Evita vertrekt. Bennie blijft verbouwereerd achter. Dan begint hij boos te schreeuwen.)

Bennie Evita. Ik kom niet. Hoor je mij? Evita.

(Hij zwijgt en draait zich om. Vinnie is verschenen.)

Bennie Benito, ik...

(Vinnie kijkt de fascist kalm aan.)

Vinnie Het is zover.

(Hij loopt naar Vinnie toe.)

Bennie Heb je goed geslapen, Il Duce?

Vinnie De slaap heeft mij de kracht gegeven die nodig is.

Bennie Onthoud wat ik gezegd heb. Mijn woorden zijn belangrijk.

Vinnie Ik zal orde op zaken stellen, zoals beloofd.

Bennie Onze voorspoed begint vandaag, Mussolini. Oude tijden zullen herleven.

(Hij omhelst Vinnie.)

Bennie Ik ben je dankbaar, Benito, maar...

(Hij glimlacht onzeker naar Vinnie.)

Bennie Zou je Evita willen sparen.

Vinnie Waarom?

Bennie Het is van belang dat ik haar voetstappen hoor.

Vinnie Nee.

Bennie Ik smeed u, Mussolini.

Vinnie Zij wordt mijn vrouw. Zij zal mij een zoon schenken.

Bennie Alsjeblieft. Laat haar met rust.

Vinnie De heerschappij kent geen hiaten. Onthoud dat. Regels zijn regels. Zonder waarheid is het Nieuwe Communisme gedoemd te mislukken.

Bennie Ik weet het.

(Hij kijkt naar boven.)

Bennie Het spijt mij, Evita.

(Vinnie loopt naar de slaapkamer.)

Vinnie Help mij met mijn pak.

Bennie Natuurlijk, Benito.

(Samen lopen ze de slaapkamer in.)

Het veegpand: derde verdieping: het dak

(Duvall en de conciërge dansen. Ramon staat aan de dakrand en kijkt naar de straat.)

Ramon Nergens te zien. Eerst mijn broer, en nu...

(Hij draait zich om.)

Ramon Ik ga haar zoeken. Het heeft lang genoeg geduurd. De champagne is lauw, de polenta koud. Ik heb Quasimodo bijna van het dak gegooid. Als het huwelijk nu niet doorgaat dan...

(Evita komt oplopen.)

Ramon Evita. Je bent er.

(Hij loopt op haar af.)

Evita Ik heb de getuigen gevonden. We kunnen trouwen.

Ramon Eindelijk.

(Hij kijkt haar verlegen aan.)

Ramon Ik dacht even dat...

(Dan draait hij zich om naar Duvall.)

Ramon Duvall, we kunnen beginnen.

(Duvall komt aanlopen, met achter hem aan de conciërge.)

Ramon Maak alles gereed.

Duvall (in Italiaans) Ja.

(Duvall loopt naar de tafel en begint de glazen bij te vullen. Ramon kijkt naar de trappegang.)

Ramon Waar zijn de getuigen?

Evita Die komen.

Ramon Ik wacht niet langer.

(Hij pakt de hand van Evita.)

Ramon Ik zal je trouwen, met of zonder getuigen.

(Hij laat haar hand los en draait zich om.)

Ramon Het huwelijk kan beginnen.

(Ramon loopt naar de tafel en heft het glas terwijl de anderen aan tafel gaan zitten. Als iedereen zit begint hij te spreken.)

Ramon Eindelijk. Ik heb er lang op gewacht, maar het is zover. Mijn Evita, mijn doodsbloem, vandaag zal ik je trouwen.

(Hij proost. Iedereen drinkt. Dan kijkt Ramon naar de trappegang.)

Ramon Waar blijft Vinnie?

Evita Hij komt niet.

Ramon Waarom?

Evita Ik heb hem niet gevonden, Ramon. Hij is verdwenen.

Ramon Ik tred in het huwelijk, terwijl mijn eigen broer...

(Hij heft het glas opnieuw.)

Ramon Dan doen we het zonder hem. We trouwen en daarna ga ik op zoek naar Vinnie. Ik zal hem vinden en vertellen dat hij het leiderschap mag hebben. We zullen gelukkig zijn, Evita. Zonder macht, zonder familie, zonder geschiedenis. Proost.

(Bella komt binnen. Ze blijft onzeker staan.)

Bella Ben ik hier goed?

Ramon Bella.

Bella Hallo Ramon.

(Ze blijft staan.)

Bella Ik had geen tijd om iets moois aan te trekken. Het spijt mij. Ik werd opgehouden door...

(Ze zwijgt even en kijkt omhoog.)

Bella Een mooie dag,

Evita Kom zitten Bella.

Bella Waar is Vinnie?

Ramon Dat weten we niet.

Bella Oh.

Ramon We zullen hem vinden, Ciao Bella, na het huwelijk.

Bella Hoe voelt het Ramon?

Ramon Wat, Bella?

(Ze kijkt naar Evita.)

Bella Dit is een heugelijke dag, een dag van verbondenheid. Maar aan elke dag komt een eind.

(Ze wijst dan omhoog.)

Bella De zegen komt van boven. Vergeet dat niet.

(Ze kijkt om zich heen.)

Bella Als Vinnie niet komt dan...

(Ze twijfelt, maar loopt uiteindelijk toch naar de tafel. Als ze de conciërge ziet blijft ze plotseling staan. De conciërge staat op.)

Conciërge Het is goed dat je gekomen bent. Wil je polenta?

(Bella begint te praten met wrok in haar stem.)

Bella Ik heb hem gezegd dat ik de macht wil delen, maar hij weigerde. Ik ben verlaten en bedrogen, maar het noodlot blijft mij achtervolgen.

(Ze wijst naar de verbaasde conciërge.)

Bella Het bedrog staart mij aan met onschuldige ogen. Maar ik zal niet vallen voor de onschuld. Dat zweer ik.

(Ze zwijgt.)

Bella Ik mis Vinnie. Waarom komt hij niet?

Ramon Alsjeblieft, Bella. Ga zitten.

(Bella kijkt Ramon aan en gaat dan zitten. Ook de conciërge neemt weer plaats.)

Ramon Ik vraag je om ons te steunen in onze liefde. Ik herinner mij de bruiloft van jou en Vinnie.

Bella Ik ook, Ramon. Het was een mooie dag.

Ramon Ik smeed je Bella, laat deze dag even mooi zijn.

(Ze kijkt naar Ramon.)

Bella Ik ben een goed mens, Ramon. Ik heb het beste met jullie voor. Ik ben hier omdat Evita mij gevraagd heeft getuige te zijn. Zo'n vraag valt niet te weigeren. Deze dag zal mooi zijn, dat beloof ik jullie.

(Bella heft het glas.)

Bella Proost.

(Ramon gaat zitten. Iedereen drinkt. Dan gaat Duvall staan.)

Duvall (in Italiaans) Vandaag zijn wij samen om de liefde tussen Ramon en Evita te bezegelen. Er zijn veel hindernissen geweest, maar die zijn overwonnen, tegenslagen zijn opgevangen. De liefde is sterk. De liefde overwint.

(Hij kijkt naar de conciërge.)

Duvall (in Italiaans) Voor liefde zijn geen woorden nodig. Liefde bestaat zonder taal. Dat is haar kracht.

(Ramon gaat staan.)

Ramon Als John nog geleefd had...

(Hij zwijgt even maar begint dan gehaast te praten.)

Ramon Het is allemaal niet nodig geweest, de ruzie met Vinnie, het kind van Bella. Zijn dood heeft het onheil over ons afgeroepen.

(Bella schiet overeind.)

Bella Niet de dood, Ramon, heeft ons hier gebracht, maar jouw leiderschap. Jij bent de oorzaak van het onheil, jij bent de zonde, niet je vader. Als jij niet koppig was geweest, had ik mijn zoon in mijn armen gedragen. Dan had Vinnie hier aan tafel gezeten.

(Ze zwijgt boos.)

Ramon Je hebt gelijk, Bella. Ik heb gezondigd. Daarom leg ik het leiderschap neer.

Bella Wat?

Ramon Ik zal mijn Evita trouwen en daarna vertrekken wij. Het leiderschap behoort aan Vinnie. Ik wil het niet langer.

Bella Nee.

(Ze wankelt naar achteren en gooit zo haar stoel om.)

Ramon Wat?

Bella Quasimodo. Waar is Quasimodo?

Evita Dat weten we niet. Hij weigerde op de bruiloft te komen.

Concierge Hij wilde zelfs de polenta niet proeven.

(Bella snelt weg.)

Bella Ik moet hem zoeken.

(Ze verdwijnt, al roepend.)

Bella Quasimodo.

(Er valt een stilte. Ramon kijkt de anderen aan. Dan gaat hij zitten en kijkt naar Duvall. Duvall gaat verder waar hij gebleven was.)

Duvall (in Italiaans) Vandaag vieren wij het geluk van de liefde. Vandaag zal de geschiedenis herschreven worden. We zullen de liefde bezingen en haar daarna bezegelen.

(Ramon knielt voor Evita en begint een Italiaans lied te zingen. Duvall en de concierge kussen. Als het lied is afgelopen, valt er een stilte. Dan gaat Duvall verder.)

Duvall (in Italiaans) Evita, Ramon, als jullie zouden willen gaan staan.

(Ze doen wat hen gevraagd is en leggen hun handen op elkaar.)

Duvall (in Italiaans) Neem jij, Ramon, de vrouw naast je tot je echtgenote, in voor en tegenspoed, tot de dood jullie scheidt?

Ramon Ja.

Duvall (in Italiaans) Neem jij, Evita, de man naast je tot je echtgenoot, in voor en tegenspoed, tot de dood jullie scheidt?

Evita Ja.

Duvall (in Italiaans) Dan verklaar ik jullie nu tot...

(Hij valt stil en kijkt naar de deuropening. Daar staat Vinnie. Hij ziet er gevaarlijk uit, in pak, met zwart omrande ogen en een kaalgeschoren hoofd, glimmend van de olijfolie. Iedereen staart naar hem.)

Ramon Vinnie.

(Ramon laat Evita los en loopt naar zijn broer. Ze staan even tegenover elkaar, maar dan omhelst Ramon Vinnie.)

Ramon Je bent gekomen.

(Vinnie zegt niets. Ramon laat hem los en kijkt naar zijn broer.)

Ramon Waar was je al die tijd? Waarom heb je niets van je laten horen?

(Hij zwijgt even.)

Ramon Ik heb je gemist, Vinnie.

Vinnie Waar is mijn stoel?

Ramon Ja, natuurlijk. Kom.

(Ramon leidt hem naar de tafel en wijst hem een lege stoel aan. Vinnie gaat zitten. Hij kijkt niemand aan.)

Ramon Wil je champagne Vinnie? Hij is lauw, maar de alcohol werkt nog.

(Vinnie antwoordt niet. Ramon kijkt Evita aan.)

Ramon Evita, mijn broer is gekomen. Hij zegent ons huwelijk door zijn aanwezigheid.

(Hij loopt weer naar zijn plek.)

Ramon We zullen onze geschillen bij leggen, de bloedbanden aanhalen, zodat deze familie weer trots kan zijn op de naam Vittali.

(Hij kijkt naar Duvall, die verder gaat en ringen uit zijn zak haalt.)

Duvall (in Italiaans) Deze ringen zijn het bewijs van jullie verbondenheid, van jullie liefde voor elkaar. Deze ringen bezegelen de trouw en de voorspoed die jullie te wachten staat. Ik zal ze...

(Vinnie staat op. Duvall zwijgt.)

Vinnie Ik ben hier niet gekomen voor trouw en bezegeling. Laten we ter zake komen.

(Hij slaat met zijn hand op tafel.)

Vinnie De vergadering is geopend. Ik heet iedereen welkom op de bijeenkomst van onze partij.

Ramon Vinnie.

(Vinnie kijkt Ramon aan.)

Vinnie Er staat veel op het spel, Ramon. De daken nodigen ons uit om te kiezen. Ik ben voorbereid en zal vandaag herrijzen. De legale weg zal de autonome macht bewerkstelligen.

(Ramon wil op Vinnie aflopen, maar Evita houdt hem tegen.)

Evita Wacht.

Vinnie Ik ken een lange geschiedenis. Vanaf het begin van de vorige eeuw heb ik mijn aanwezigheid op het wereldtoneel doen gelden. De hoofdstukken van de geschiedenis zijn door mij geschreven.

(Hij wijst naar boven.)

Vinnie De aarde heeft een eeuw lang om mij gedraaid. Het wordt tijd dat zij dat weer gaat doen. Ik breng de verlichting, zo zegt de geschiedenis.

(Hij pakt de memoires van John en houdt ze omhoog.)

Vinnie De mensen hebben behoefte aan waarheid. Dat is begrijpelijk. Zonder waarheid tasten ze in het duister. Het volk moet geleid worden. Zonder waarheid is zij stuurloos. Ik bied jullie de waarheid aan. Een vriendelijke waarheid. Zij dwingt niet, behalve tot nadenken. Zij is de hoffelijkheid zelve. Eerder een zachte hand dan een ferme vuist.

(Hij kijkt naar Ramon.)

Vinnie Er hoeft niet op de tafel geslagen te worden, omdat de waarheid evengoed kan fluisteren om duidelijkheid te bieden.

Ramon Daar ben ik het mee eens.

(Er valt een stilte.)

Ramon Wat wil je doen, Vinnie?

(Hij kijkt naar Evita.)

Vinnie Mag ik deze dans van u?

(Er valt een stilte. Evita kijkt hem aan.)

Evita Goed. Ik zal met je dansen.

(Vinnie loopt naar de vloer naast de tafel en nodigt haar met een gebaar uit. Evita loopt naar hem toe en pakt zijn handen. De anderen zwijgen terwijl ze dansen. Vinnie begint te praten.)

Vinnie Ons leven danst, Evita. Zij danst in cirkels. Er is geen einde en geen begin. John zegt: elk einde is een nieuw begin. Daarom, Evita, ben ik het begin van het einde. De partij zal mij kiezen als haar nieuwe leider. Het Nieuw Communisme zal de mensen opvoeden. De macht is aan het volk, maar het volk kan de macht niet dragen en geeft haar aan mij. Ik zal de last van het volk op mij nemen. Ik ben de nieuwe leider. Ik ben het leven.

(Hij stopt en laat Evita los. Hij kijkt naar haar.)

Vinnie Je handen zijn zacht.

(Hij streelt haar gezicht.)

Vinnie Je zal mijn vrouw worden, Evita. Wij zullen samen het geluk vinden. Wees gerust, ik heb mijn les geleerd. Trouw ontvangt men niet met geweld. Voor trouw is vrede nodig. Trouw eist liefde. Ik zal je mijn liefde geven, je in vrede ontvangen.

(Evita pakt zijn hand vast.)

Evita Je bent te laat Vinnie.

Vinnie Wat bedoel je?

Evita Ik ben al getrouwd.

(Ze laat zijn hand los en loopt naar de tafel.)

Vinnie Er zit geen ring aan je vinger. Voor trouw is bezegeling nodig.

Evita Mijn trouw is bezegeld Vinnie. Met woorden. Dezelfde woorden die jij koestert hebben mij aan Ramon verbonden.

(Hij schreeuwt.)

Vinnie Nee.

Ramon Kom aan tafel, Vinnie. Laten ons het huwelijk vieren.

(Hij zakt ineem.)

Vinnie Ik heb gefaald. Opnieuw.

(Hij kijkt omhoog.)

Vinnie Vergeef mij John. Ik ben een slechte leerling.

(Duvall loopt naar Vinnie toe om hem te helpen.)

Duvall (in Italiaans) Gaat het.

(Hij helpt Vinnie overeind en wil hem naar de tafel brengen, maar Vinnie rukt zich los en slaat Duvall neer.)

Concierge Nee.

(De concierge vliegt op Duvall af terwijl Vinnie naar de tafel toeloopt.)

Vinnie Dan blijft de macht over. De partij moet haar keuze maken.

(Hij smijt het eten van tafel en klimt er op.)

Ramon Vinnie, ik waarschuw je.

Vinnie Vandaag is de bezegeling van mijn lot. Vandaag zal ik het volk mijn vertrouwen schenken. Vandaag zal het Nieuwe Communisme hoogtij vieren. De partij is het volk, en het volk dat ben ik. De macht is aan velen. Ik ben velen, en velen zijn met mij.

(De concierge helpt Duvall overeind.)

Concierge Stilte, zeg iets.

Ramon Vinnie, kom van die tafel af.

(Vinnie heft zijn handen omhoog.)

Vinnie Ik kom dichterbij de zon, ik kan hem aanraken. De hitte geeft mij energie. De hitte zal mij opstuwenvaar de hoogstemacht.

(Duvall en de concierge komen terug naar de tafel. Ramon kijkt naar Evita.)

Ramon We gaan door. Er is niets gebeurd.

Vinnie Ik ben de zon. Mijn stralen zullen het volk in vuur zetten.

(Ramon pakt de handen van Evita.)

Ramon Ik zal je trouwen, dat zweer ik.

Vinnie Er zijn geen boeken meer nodig. De lectuur zal verbranden. Ik ben de lectuur. Ik zal heersen. Verdelen en heersen. Het volk is aan mij.

(Ramon kijkt naar Duvall.)

Ramon Gaat het?

(Duvall knikt.)

Vinnie Een nieuwe staat, een nieuwe partij, een nieuwe koning. De zonnekoning.

Ramon Waar waren we?

(Evita pakt de arm van Ramon.)

Evita Ramon, moeten we niet...

(Ramon rukt zich los.)

Ramon Nee. Ik laat mijn dag niet beeïndigen.

(Hij schreeuwt tegen Vinnie.)

Ramon Dit is het begin, Vinnie, niet het einde. Hoor je mij. Het begin.

(Dan kijkt hij naar Duvall.)

Ramon Zingen, we moeten zingen.

(Ramon begint te zingen: het drinklied uit La Traviata. Duvall valt bij en al snel zingt iedereen, aangespoord door Ramon, terwijl Vinnie in bezetenheid woorden uitbraakt.)

Vinnie Deze bijeenkomst zal de geschiedenis in gaan. Ik zal geschiedenis maken. Het volk komt aan de macht. De stem van het volk is het enige dat telt. De Democratie zal ons het Communisme brengen, het Nieuwe Communisme. Wij zullen de staat reguleren, het volk onder controle brengen en het de volmacht geven om te werken. Industrieën zullen herrijzen, de vruchtbare grond zal beploegd worden, dankzij de inspanningen van een centrale staat. Onze partij zal het volk een stem geven. Wij geven gehoor aan de roep om vrede. Wij zijn de vrede, wij zijn de vredesduif met de palmtak in haar bek. Wij geven het volk haar beloofde land, na een zomer vol regen. Wij zijn de zon na de zondvloed, wij zijn de verlichting.

(Hij schreeuwt, terwijl de anderen steeds harder zingen.)

Vinnie Het volk is aan ons, de macht is aan ons, de partij is aan ons, de verlichting is aan ons. De zuiverheid. Ik ben de zuiverheid. Ik ben de zuiverheid. Ik ben...

(Een knikkerregen daalt op de bruiloft neer. Overal vandaan vallen knickers met harde klappen op het dak kapot. Ramon, Evita, Duvall en de conciërge duiken onder de tafel om te schuilen. Vinnie blijft staan, met zijn armen omhoog. Zijn stem klinkt nog eenmaal.)

Vinnie De zuiverheid.

(Dan wordt hij geraakt door een knikker en valt van de tafel af. Enkel het geluid van de knikkerregen klinkt nog. Dan, even plotseling als hij is begonnen houdt de regen op. Het is stil. Ramon, Evita, Duvall en de conciërge komen voorzichtig onder de tafel vandaan. Ze bekijken de ravage.)

Conciërge Dat is...

(Ze wankelt achteruit.)

Conciërge De zondvloed. De zondvloed is begonnen. Ik moet mijn koffers pakken.

(Ze rent weg. Duvall wil haar achterna gaan, maar Ramon roept hem.)

Ramon Duvall, Vinnie.

(Hij bukt zich achter de tafel. Duvall komt helpen. Samen tillen ze een bloedende Vinnie op en leggen hem op tafel.)

Evita Ademt hij nog?

Ramon Ja.

(Hij bukt zich over zijn broer.)

Ramon Vinnie, gaat het? Hoor je mij?

(Hij draait zich om.)

Ramon Wat doen we?

Evita Hulp, we hebben hulp nodig.

(Duvall pakt een knikker.)

Duvall (in Italiaans) Knikkers.

(Hij kijkt omhoog.)

Duvall (in Italiaans) De wrake Gods.

(Evita loopt weg.)

Evita Ik ga hulp halen.

(Dan komt Bella binnen. Evita blijft staan.)

Bella Nee.

(Ze wankelt naar voren.)

Bella Het spijt mij. Ik heb gefaald. Hij was niet te vinden.

(Ze ziet Vinnie liggen.)

Bella Vinnie.

(Ze snelt naar hem toe en neemt hem in haar armen.)

Bella Waarom heb je mij verlaten Vinnie? Waarom dwong je mij om wraak te nemen? We moeten een voorbeeld zijn voor onze zoon.

(Ze kust hem en begint te fluisteren.)

Bella Het spijt mij van het kind, Vinnie. Ik heb het niet kunnen behouden. Onze zoon is verloren gegaan.

(Dan komt Bennie oplopen, netjes in pak, met een bos bloemen in zijn hand. Hij blijft staan en kijkt onwennig naar Evita.)

Bennie Ik ben er, Evita, zoals beloofd.

(Hij glimlacht.)

Bennie Je leeft nog. Gelukkig.

(Hij kijkt omhoog.)

Bennie De zon, zo fel.

(Hij kijkt haar weer aan.)

Bennie Het spijt mij. Ik kom niet vaak buiten.

(Hij ziet Vinnie liggen.)

Bennie Is dat...

(Hij raakt in paniek.)

Bennie Benito, nee. Wat is er gebeurd? Il Duce, heb je gedaan wat ik gezegd heb? Is de waarheid verspreid. Musollini, zeg iets.

(Bennie kijkt wanhopig naar Evita.)

Bennie Wat hebben jullie met hem gedaan?

(Ramon loopt dreigend op hem af.)

Ramon Jij.

(Ramon schreeuwt.)

Ramon Jij hebt mijn broer vermoord.

(Hij grijpt Bennie naar de keel. Duvall en Evita rennen op hen af en proberen ze uit elkaar te halen.)

Evita Laat los, Ramon.

Ramon Ik zal mij wreken.

Bennie Benito, help mij.

(Dan doet Vinnie zijn ogen open en ziet Bella. Hij glimlacht.)

Vinnie Bella

(Ramon stopt met vechten en kijkt naar Vinnie.)

Bella Ik ben het lieve. Je Bella. Ciao Bella.

(Ze streelt hem.)

Vinnie De hemel opent zich voor mij, Bella. Ze laten mij binnen.

(Hij komt overeind en voelt aan zijn hoofd.)

Vinnie Ik heb een klap gemaakt.

Bennie Il Duce, gelukkig.

(Ramon loopt op Vinnie af.)

Ramon Vinnie, je leeft nog.

(Vinnie ziet Ramon en kijkt hem zwijgend aan.)

Ramon Heb je hulp nodig? Laat mij je helpen.

(Ramon wil Vinnie pakken, maar op dat moment grijpt Vinnie Ramon met een schreeuw en vallen ze samen naar achteren.)

Evita Ramon.

(Ze blijft staan en kijkt naar de broers, die in stilte worstelen. De conciërge komt oplopen met twee koffers, een in elke hand.)

Conciërge Mijn lief, mijn zwijgen, ik heb alles. De ark kan gesloten worden.

(Ze ziet de worstelende broers en blijft staan.)

Ramon Laat los, Vinnie.

Vinnie Nee. Ik zal de macht grijpen. Ik ben Benito Mussolini. De wettelijke troonopvolger.

(Vinnie duwt Ramon naar de dakrand toe, maar Ramon maakt een onverwachtse beweging, waardoor Vinnie zelf op de rand van het dak terecht komt en wankelt. Ramon blijft staan en kijkt naar zijn wankelende broer.)

Bella Vinnie, nee.

Bennie Benito.

(Vinnie kijkt even achterom en glimlacht.)

Vinnie De val is zacht, zei John altijd. Dat is ons vooruitzicht. Een zachte val.

(Hij kijkt naar Ramon.)

Vinnie Ik ben de zonnekoning. Ik zal om de wereld draaien en haar verlichten.

(Ramon steekt zijn hand uit.)

Ramon Geef mij je hand, Vinnie

Vinnie Ik ben het evenwicht, Ramon. Ik ben de val.

(Quasimodo komt triomfantelijk binnenlopen.)

Quasimodo Bella, het is gelukt. De regen is neergedaald op de ongelovigen. We zijn geslaagd.

(Dan ziet hij Vinnie.)

Quasimodo Vinnie, nee.

Vinnie Hallo, Quasimodo. Hoe gaat het?

Quasimodo Help mij, Vinnie. Ik heb hulp nodig.

Vinnie Bella zal voor je zorgen. Dat kan ze goed.

(Vinnie kijkt naar Ramon.)

Vinnie Het leiderschap is aan jou, Ramon. Je verdient het.

Ramon Ik wil het niet, Vinnie.

(Ramon rukt het medaillon los dat om zijn nek hangt en biedt het Vinnie aan.)

Ramon Jij mag het hebben.

Vinnie Ik heb het al, Ramon.

(Hij kijkt nog een keer achterom.)

Vinnie Ik heb niets meer te verliezen. Ik ben de zon. Ik ben de zwaartekracht.

(Dan laat hij zich vallen. We horen Bella en Bennie nog gillen.)

Bella Nee.

Bennie Benito.

(Dan wordt het donker.)

Einde

Amsterdam, februari 2005